

Vid 8 återtager hvar och en sin plats i ringen, hvarefter gossen ställer sig bakom flickan med händerna på hennes axlar.

Fjärde turen.

Vid 1—4 utföres daltitten. Omedelbart efter 4 första gången göra alla helt om.

Vid 8 ordna sig paren såsom vid 8 i andra turen. Hvarje grupp fattar hand i hand och bildar en ring. Alla vända sig för rörelse medsols.

Femte turen.

Vid 1 tages ett steg med vänster fot, vid 2 ett steg med höger fot o. s. v. Under denna marsch lyftes benet hastigt framåt-uppåt och ned-sattes långsamt. Vid 8 bytas makar, hvarefter leken börjas omigen.

47. Marschleken.

Deltagarnas antal bör vara jämt delbart med åtta. Två led i front-ställning; gossarna i första ledet; indelning till fyra; därpå höger om.

Respolskan.

§ 1.

Klang, min vack-ra bjäll-ra, i den se-na kväll! Spring, min
ras-ka få-le, öf-ver mo och fjäll! Hem-åt i-la vi med
vin-dens snab-ba fart, där så hvi-la vi i mju-ka
ar-mar snart. Och vår lyc-ka in-gen må för-tyc-ka. *Fine.*

Al-la kväl-lens norr-sken fläm-ta där i skyn.
Al-la säl-la min-nen skym-ta för min syn.

Första turen.

I. Vid 1 sätta sig alla i marsch. Gossarnas tät viker strax af åt vänster, flickornas tät åt höger. Leden beskrifva så bågar för att mötas vid vänstra flygelns uppställningsplats. Paren taga där hand i hand och fortsätta till sina förra platser.

II. Marschen börjas ånyo, nu parvis hand i hand. Å högra flygelns uppställningsplats bryta alla udda par af åt vänster, alla jämna par åt höger och beskrifva så bågar för att dubbelt parvis mötas vid vänstra flygelns uppställningsplats. Hvarje grupp om fyra och fyra fortsätter därifrån hand i hand, tills alla komma i höjd med de udda parens uppställningsplatser.

Märk! De första fyra paren bilda fyrkant (se vid- $0 \times$
stående figur!), nästa grupp om fyra likaså, $2.$
o. s. v. Gossar = \times , flickor = $0.$

$$\begin{array}{r} \times 1. \quad 4. \quad 0 \\ 0 \times \\ 3. \\ \times 0 \end{array}$$

Andra turen.

I. Första och fjärde paren byta platser och återvända. Första gången detta sker, åtskiljes fjärde paret och första går emellan; andra gången tvärt om. Gruppens fyra flickor bilda stjärna med höger hand (vänster hand fattar nätt i kjolen), gå ett hvarf medsols, vända därpå raskt hvar och en till sin make och gå ett hvarf omkring med honom. Alla fyra paren taga nu i ring och gå ett hvarf rundt.

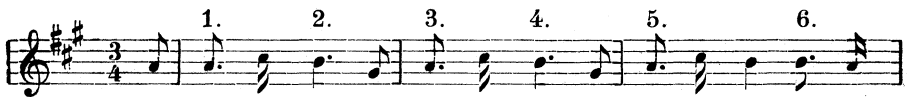
II. Tredje och andra paren utföra samma handling som nyss första och fjärde. Tredje paret motsvarar det första; andra paret motsvarar det fjärde. Gruppens fyra gossar bilda stjärna med vänster hand (höger hand å höften), gå ett hvarf motsols, upplösa stjärnan och gå ett hvarf omkring hvar och en med sin maka. Alla fyra paren ta nu i ring och gå ett hvarf rundt.

Hela andra turen kan, om man så vill, utföras som dans.

Det hela kan avslutas med att alla dansa rundt i en enda stor ring.

48. Nigarepolskan.

Stor ring; alla vända inåt. En deltagare inuti ringen. Samtliga höftfäste.

En li - ten tid vi lef - va här med myc - ken mö - da och

stort be - svär. Hej, tom - te - gub - bar, kom och dan - sa och

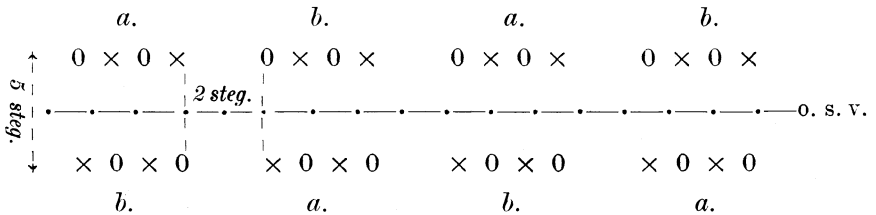
låt oss lust - i - ga va - ra! va - ra!

2.

3.

Första turen.

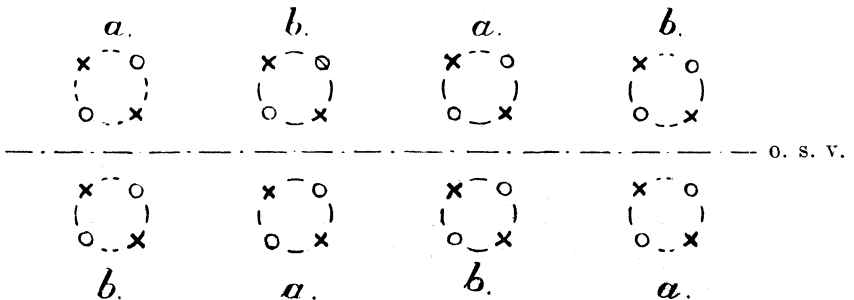
Flickor (= 0) och gossar (= ×) parvis i två led med fem stegs afstånd och uppdelade i a- och b-grupper, som stå midt emot hvarandra och bestå af fyra, undantagsvis äfven blott tre, personer hand i hand. Två stegs afstånd mellan grupperna på samma sida. De yttre i hvarje grupp hålla ledig hand i sidan.

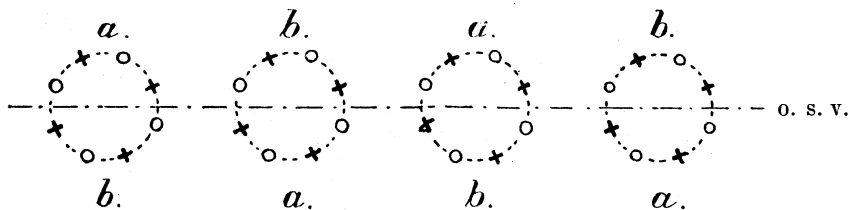
- I. Vid 1 figurera grupperna a med fyra tresteg fram emot grupperna b, göra med en bugning halt, återvända vid 2 baklänges och göra halt vid 3.
- II. Därefter figurera b-grupperna på samma sätt mot a-grupperna.

Andra turen.

- I. Hvarje grupp för sig tar i ring och dansar från 1 med-, från 2 motsols.

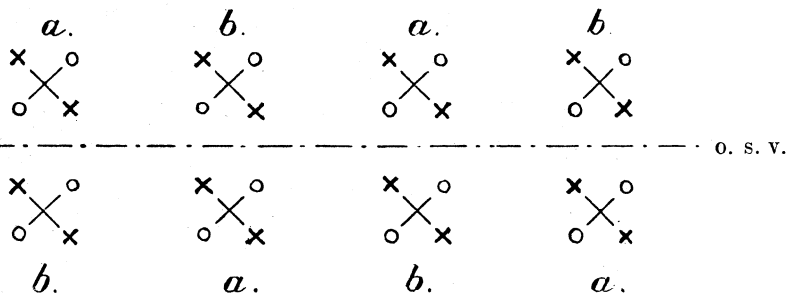

II. De motstående grupperna tillsammans dansa i ring; riktningen som ofvan.

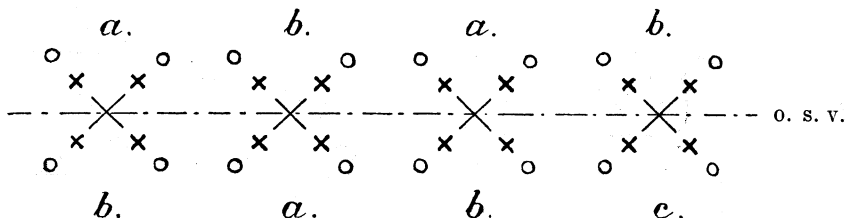

Tredje turen.

I. Hvar grupp för sig bildar stjärna och dansar från 1 med-, från 2 motsols.

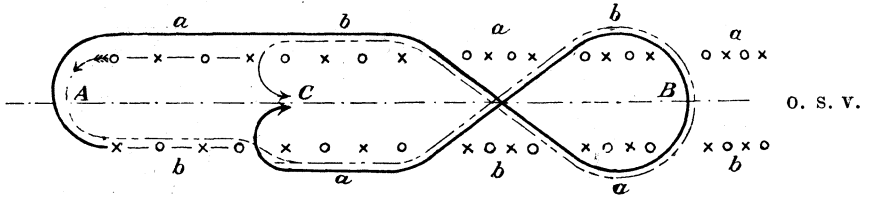
II. De motstående grupperna bilda tillsammans stjärna, som går från 1 med-, från 2 motsols. Vid 1 äro gossarna innerst. De hålla höger tumgrepp samt vänster arm om flickornas midja; flickorna lägga höger hand på gossarnas vänstra axel, vänstra handen fattar nätt i kjolen. — Vid 2 vända makarna helt om mot hvarandra, och dansen fortgår efter samma regler, ehuru i motsatt riktning.

Fjärde turen.

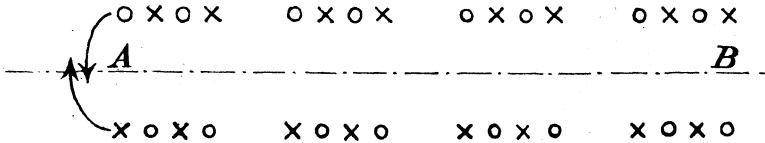
De två första motstående grupperna vid ena flygeln, t. ex. A, dansa ut, hvarje särskild grupp hand i hand, och beskrifva de banor, som äro angifna

på teckningen, samt taga plats strax bortom andra flygeln. Så snart dessa grupper hunnit dit, dansa de två följande grupperna ut o. s. v., tills alla utfört denna tur. *Anm.* När gruppernas tåtdansare råkas vid C, fatta de hvarandras fria händer. Med blicken och de hopplagda händerna riktade framåt fortsätta de mellan leden till flygeln B.

Femte turen.

Kedjedans, hvarvid alla vända sig åt flygeln A och samtidigt sätta sig i rörelse för att efter hand med växelvis höger och vänster handslag hälsa de mötande. Kedjedansen fortgår laget rundt, eller tills man åter är på sin plats.

Sjätte turen.

Stor ringdans, som avslutas med långdans.

Under hela leken bör hvarje stark takt del markeras med ett hoppsteg.

50. Paa Vossevangen.

Jämna par deltagare, parvis i stor ring; makarna vända mot hvarandra, fattande hvarandras höger hand.

1.

Paa Vos - se - van - gen der vil jeg bo, der vok - ser klø - ver
o - ver hø - je. Der gaar hver ung - karl med blan - ke sko og
med en sølv - knap - pet trø - je. Der dan - ser pi - ger med baand i

2.

haar. De lan - ge flet - nin - ger til jor - den naar. Ja, tro du mig, jeg
si - ger dig, der er det fa - gert at le - ve! Ja, le - ve!

Vid 1 göres kedja. Vid 2 dansa makarna om med hvarandra, första gången reprisen sjunges medsols, andra gången motsols. — Alla verser utföras på samma sätt.

Og der staar hassel og birk og el,
og der staar blaabær paa lien,
og der staar gjeten saa højt paa fjeld,
og elven løber forbi'en.
Paa marken vokser den grønne lög,
i skoven flyver den vilde gjög.
Ja, tro du mig etc.

Der staar en siljepil i dalen trang,
der bor en huldre bag stene.
Der falder tiden mig aldrig lang,
selv naar jeg sidder alene;
ti engen dufter, og drosslen slaar,
og huldren synger, mens elven gaar.
Ja, tro du mig etc.

51. Rillen.

Stor ring, för rörelse medsols. Inuti denna en eller flera gossar, som gå i motsatt riktning.

1. 2. 3. 4.
Ett två tre och fy - ra och fem. Nu ska vi dan - sa
5.
ril - len i - gen. Den ska vi ha, för den går så bra, och
6. I. II.
den ska vi dan - sa {till lju - san dag.
{hvar en - da - ste dag.

Vid sångens början trestegsdans.

A) Första sättet för lekens utförande.

Vid 3 bjuder gossen inom ringen upp en flicka och fattar henne med höger hand om midjan, med vänster gör han höftfäste. Flickan fattar med höger hand antingen om gossens högra hand eller ock lätt i kjolen, sin vänstra lägger hon på gossens högra axel.

Under reprisens omsjungning dansar paret vid 1 ett tresteg i liten båge åt vänster, vid 2 ett tresteg i liten båge åt höger. Vid 3 lyfter gossen, som under tiden stöder sig på vänstra foten, flickan raskt öfver till höger bakåt ett halft hvarf omkring sig. Flickan hjälper därvid obemärkt till genom ett litet hoppsteg. Vid 4 gör flickan, som kommer ned på vänstra foten, ett hoppsteg framåt med denna samtidigt med gossen, som nu öfverflyttat sin kroppstyngd på högra foten. Hoppstegen fortsättas till reprisens slut och göras långa, men framförallt kraftiga och spänstiga. Den upplyfta foten kastas käckt framåt med sträckt knä och vrist.

Under andra reprisen utföres samma dans.

Gossen går ut i ringen, flickan stannar inne, och leken börjas på nytt. Efter öfverenskommelse sjunges versen en eller två gånger mellan hvarje ombyte.

B) Andra sättet för lekens utförande.

Vid 3 bjuder gossen inom ringen upp en flicka och för henne med höger hand vid sin högra sida. Med ledig hand fattar flickan nätt i kjolen; gossen håller ledig hand å höften eller också något utåtförd.

Första turen.

Vid 1 under reprisens omsjungning dansar paret två tresteg framåt. Vid 3 omdansning medsols.

Andra turen.

Vid 5, första gången, fattar gossen med höger hand om flickans högra pekfinger. Så upplyftas händerna till hvalfbåge, under hvilken flickan, som gossen för framför sig, dansar medsols; flickan har ledig hand i sidan. Vid 6, första gången, dansar paret om såsom vid 3 här ofvan.

Tredje turen.

Vid 5, andra gången, dansar flickan, som med båda händerna fattar nätt i kjolen eller ock håller dem i sidorna, medsols omkring framför gossen, och denne följer, med öfver bröstet korslagda armar, tätt efter henne.

Fjärde turen.

Vid 6, andra gången, fattar gossen raskt med båda händerna om flickans midja, dansar så om med henne ett par hvarf medsols och lyfter henne vid 7 öfver till sin högra sida. Flickan lägger därvid båda händerna på gossens axlar och hjälper obemärkt till med ett litet hoppsteg.

Makar bytas på samma sätt som bestämts under A här ofvan.

52. Räfven raskar öfver isen.

Stor ring; en såsom ledare inom ringen.

1.
Räf-ven ra-skar öf-ver i-sen. Får jag lof, och får jag lof att

2. 3.
sjun-ga flic-kor-nas vi-sa? Så här gör flic-kor-na, hvar de gå, e-

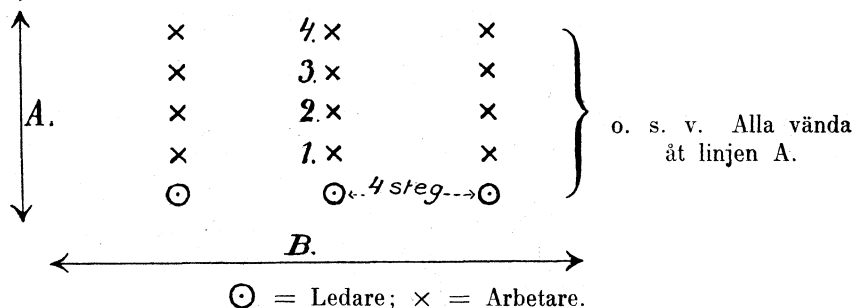
4. 5. 6.
hvar de sit-ta, och hvar de stå. Får jag lof, och får jag lof att

7.
sjun - ga flic - kor - nas vi - sa?

Vid 1 sätter sig ringen i liflig rörelse. Vid 2 stannar den och alla vända sig inåt. Vid 2, 3, 4 och 5 nigning. Vid 6 dansar hvar och en omkring motsols och niger vid 7. *Märk!* För hvar gång versen sjunges om, härma de lekande någon *ny* person, som då insättes i st. f. flickorna. Det är lämpligt att låta ej blott olika åldrar, kön och stånd, utan också karakteristiska yrken representeras, t. ex. gossar, fruar, löjtnanter, skomakare, smeder o. s. v.

53. Skörda linet.

Ett eller flera led (= arbetslag), vända åt A (se bilden!), på fyra stegs afstånd från hvarandra och med fem deltagare i hvarje. Ledets vänstra flygelman kallas ledare, de öfriga arbetare. Dessa erhålla numren 1, 2, 3 och 4, räknadt från ledaren.

Nu ska' vi *skör-da* li - net i dag, häck-la det väl och spin-na det bra.

Se'n ska' vi söm-ma skjor-ta och kjol, svän-ga oss gladt i dan-sen.

Dunk dunk dunk, dunk dunk dunk: väf - sto - len slår, spo - len den går.

Dunk dunk dunk, dunk dunk dunk. Svän-ga oss gladt i dan-sen.

Skördandet tillgår så, att man vid 1 tar ett fång af det på fältet stående linet, drar upp det vid 2, lägger ned det vid 3 med en markerad sväng till höger framåt och åter reser sig upp vid 4. Samma arbete utföres under takterna 5—8, hvarefter arbetet är slut och alla vända sig åt linjen B.

Omkvädet utföres så, att hvar och en lägger händerna på den framför stående kamratens axlar och på 9 faller in i tresteggsprång.

Ledarna, som hålla höftfäste, föra hvar för sig sina led medsols i en elliptisk eller cirkelrund bana, så stor, att ledet hinner tillbaka till uppställningsplatsen vid refrängens slut, då halt göres med vändning mot linjen A.

Nu ska' vi *häckla* linet i dag,
 spinna det väl och väfva det bra.
 Se'n ska' vi söm-ma skjorta och kjol,
 svänga oss gladt i dansen.
 Dunk dunk etc.

Häcklingen utföres så, att man från höger framåt tar upp en lintest vid 1, slänger testen öfver häcklan vid 2, drar den åt sig vid 3 och svänger den såsom färdig till vänster framåt vid 4 o. s. v. till reprisens slut.

Omkvädet som ofvan.

Nu ska' vi *spinna* linet i dag,
 skördadt i tid och häckladt så bra.
 Se'n ska' vi söm-ma skjorta och kjol,
 svänga oss gladt i dansen.
 Dunk dunk etc.

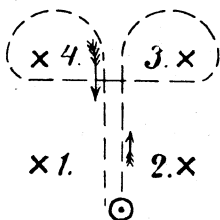
Arbetarna n:r 1 och 4 stiga fram ett steg och göra vändning mot n:r 2 och 3 samt bilda med dessa genom höger tumgrepp stjärna (= spinnrockshjulet). Stjärnan rör sig medsols från 1, motsols från 5, då höger tumgrepp utbytes mot vänster.

Ledaren, vänd åt spinnrocken, låtsar trampa den med sin ena fot och härmar äfven i öfrigt en spinnande gumma.

Omkvädet som ofvan.

Nu ska' vi *väfva* linet i dag,
häckladt så väl och spunnet så bra.
Se'n ska' vi sömma skjorta och kjol,
Svänga oss gladt i dansen.
Dunk dunk etc.

Med höger handledsgrepp bildas nu af de fyra arbetarna stjärna (s. k. pannkaka). Ledarna springa rakt genom porten, vända omkring n:r 3 och 4 samt därpå åter till sin ursprungliga plats. Se nedanstående figur!

Omkvädet som ofvan.

Nu ska' vi *profva* linet i dag,
spunnet så fint och väfvadt så bra.
Se'n ska' vi sömma skjorta och kjol,
svänga oss gladt i dansen.
Dunk dunk etc.

Stor ring. Arbetarna marschera upp till vänster om sin ledare, n:r 1 närmast honom, n:r 2 därnäst o. s. v. Äro leden flera, bildas ringen omkring det eller de mellersta lagens uppställningsplats. Under de fyra första takterna dansar ringen medsols, under de därpå följande motsols.

Omkvädet utföres denna gång så, att alla i stora ringen, med händerna på den framför ståendes axlar, följas åt, med det främre arbetslagets ledare i täten. Denne beskriver härvid en bana medsols. I stället för att med sitt led strax rycka in på uppställningsplatsen fortsätter han diagonalt öfver hela det för leken upptagna området. Därefter göres vändning motsols, hvar på banan fortsättes till höger om ledens uppställningsplats. Då ledarna komma midt för sina ursprungliga platser, rycka de, följda af sina arbetare, upp till dem. Allt efter behof sjunges omkvädet om.

54. Spränga kloster.*)

(Sångtext och melodi ur A. T:s »Sjung med oss, Mamma».)

Deltagarna, som föreställa klostret, bilda stor ring omkring jungfrun, som sitter därinne med en slöja öfver hufvudet. Riddaren går utanför klostret.

Jung-frun sat-tes i klost-ret in, ring, rang, kloc-ke-klang,
bland de rö-da ro-sor. Rid-da-ren han går ut-an-för,
ring, rang, kloc-ke-klang, bland de rö-da ro-sor.

Får jag inte skön jungfrun se,
ring, rang etc.
Ringmuren är för stark och hög,
ring, rang etc.

Bryter jag ner en sten eller två,
ring, rang etc.
Stenarna två lär ej förslå,
ring, rang etc.

Bryter jag ner den halfva mur,
ring, rang etc.
Halfva den mur lär ej förslå,
ring, rang etc.

Bryter jag ner den hela mur,
ring, rang etc.
Hela den mur lär ej förslå,
ring, rang etc.

Bryter jag halfva klostret ner,
ring, rang etc.
Halfva det kloster ej förslår,
ring, rang etc.

Bryter jag hela klostret ner,
ring, rang etc.
Nu ha vi fått skön jungfrun se,
ring, rang etc.

För hvar gång riddaren sjunger »bryter jag ner», tar han med sig ur ringen en eller två deltagare, som sedan följa honom på hans vandring rundt om klostret. Vid sista versens början tränger riddaren in i ringen. Jungfrun springer upp och kastar slöjan af sig. Under sista repisen, som tages två gånger, dansar riddaren om med jungfrun.

*) Med tillstånd af originalförläggaren, herr Fr. Skoglund.

55. Stockholmsresan.

Jämmt antal par; två led på 6 stegs afstånd från hvarandra; flickor i ena ledet, gossar i det andra; indelning till två från högra flygeln i flickornas led.

1. 2.

I. Re - ser du med till Stockholms stad? Hej, fal - le - re och

3. 4.

hej, fal - le - ra! Re-san ska nog gå gan-ska bra. Hej, fal - le - re fa-

I. 5. II. 6.

ral - la! ral - la! Och $\left\{ \begin{array}{l} \text{bu - gar} \\ \text{ni - ger} \end{array} \right.$ du, så $\left\{ \begin{array}{l} \text{ni - ger} \\ \text{bu - gar} \end{array} \right.$ jag. Och

7. 8.

vän-der du, så vän-der jag. Så re - sa vi till Stockholms stad.

Hej, fal - le - re och hej, fal - le - ra! Re-san ska nog gå gan-ska bra.

I. II.

Hej, fal - le - re, fa - ral - la. Så ral - la!

Båda leden, hvilkas deltagare hålla hvarandra i hand, springa vid 1 och 3 fem korta steg mot hvarandra och göra halt på *sex*. Vid 2 och 4 springa de fem steg baklänges. Vid 5 klappar hvar och en två gånger i händerna. Vid 6 buga och niga makarna för hvarandra. Vid 7 gör gossarnas led höger om, flickornas vänster om; händerna på den framför ståendes axlar.

Vid 8 sätta sig de båda leden i språng och börja med märksteg. I en båge med ett stegs radie vänder gossarnas tät helt vänster om, flickornas helt höger om. Sida vid sida springer paret i täten rätt fram mot andra flygelns uppställningsplats. De öfriga följa dem. Vid reprisens omsjungning vänder gossledets tät i en båge med ett stegs radie helt vänster om, flickledets tät helt höger om. Alla rycka fram till uppställningsplatserna och göra vid reprisens slut under handklappning halt med vändning inåt.

II. Roa oss ska' vi dagen lång.
Hej, fallere etc.
Tiden ska därför inte bli lång.
Hej, fallere faralla!

Båda ledens högra flygelmän göra *snäckan*. Då snäckan är färdig, springer man rakt fram till uppställningsplatsen. Där göres halt med vändning inåt. Vid 6 buga och niga alla. Sista reprisen är lika som den första, men inledes med ordet *ja* sålunda:

Ja, roa oss ska' vi dagen lång etc.

Under denna repris bilda ledens vänstra flygelmän *snäckan*. Man springer nu medsols.

III. När vi hade varit dagen ut,
hej, fallere etc.,
Så tog returbiljetten slut;
Hej, fallere faralla.

De två leden bilda stor ring, som rör sig medsols första gången reprisen sjunges, motsols andra gången. Vid 5 handklappning. Vid 6 buga och niga makarna för hvarandra från de ställen, där de för tillfället stå i ringen. Vid 7 formering till två led på uppställningsplatsen. Vid halt göra gossarna höger om, flickorna vänster om. Händerna på de framför ståendes axlar. Sista reprisen har nu följande ord:

Så resa vi från Stockholms stad.
Hej, fallere etc.
Resan ska nog gå ganska bra.
Hej, fallere faralla!

Utförandet lika med vid 8 i första versen.

Vid reprisens slut vända sig de udda paren åt gossarnas högra flygel, de jämna paren åt gossarnas vänstra. Makarna hand i hand.

IV. Böljorna gingo högt i sky.
Hej, fallere etc.
Men nu så ä' vi komna till by.
Hej, fallere faralla!

Om *utförandet* se andra turen i n:r 59!

Vid 6 buga och niga de mot hvarandra vända paren.

Vid 7 vända alla helt om, utom de som för tillfället stå ytterst vid flyglarna, om de redan förut äro vända inåt leden.

Under sista reprisen samma ord och utförande som vid första reprisen. Äfven här börjar man med ordet *ja* sålunda:

Ja, böljorna gingo högt i sky etc.

Vid slutet slår man kraftigt i händerna två gånger.

56. Trallen.

De lekande parvis i stor ring; alla vända inåt med händerna på hvarandras axlar (gossarnas armar utanför flickornas). Gossarna erhålla nummer, 1, 2, 3, 4 o. s. v. motsols ringen rundt. Dessa nummer behålla de under lekens fortgång, hvaremot flickorna hafva den gosses nummer, med hvilken de för tillfället dansa.

1. 2.

Tra - la la la la, la la la la! Tra - la o. s. v. —

3. 4.

5.

6.

I. Vid 1 går ringen med tretaktsteg medsols. Vid 5 omdansning medsols, vid 6 motsols.

II. Vid 1 vända sig alla inåt; höftfäste; *sparksteg* på stället. Vid 5 och 6 omdansning.

III. Vid 1 samma ställning som vid II; *hopp* på stället med hälislagning. Vid 5 och 6 omdansning.

IV. Vid 1 samma ställning som vid II; *dalsteg* på stället. Vid 5 och 6 omdansning.

V. Vid 1 ställa sig gossarna bakom flickorna med händerna på deras axlar; alla vända inåt; flickorna höftfäste; *daltitten* utföres. Vid 3 göra alla helt om och fortsätta daltitten. Vid 5 och 6 omdansning.

VI. Makarna vända mot hvarandra; gossarna innanför; ringstöd; dalsteg. Vid 5 och 6 omdansning.

VII. Paren, efter hvarandra i stor ring, för rörelse motsols, sätta sig ned, dock ej det första, som blir stående; gossarna innanför.

Första parets gosse fattar med högra handen flickans vänstra och springer med henne rundt om ringen, han innanför, hon utanför, hvarpå båda sätta sig ned som de öfriga. Så snart paret n:r 1 passerat paret n:r 2, rusar detta upp och följer efter på samma sätt. Paret n:r 2 följes omedelbart af n:r 3 o. s. v. laget rundt. Vid 5 och 6 omdansning.

VIII. Gossarna fatta med högra handen om flickornas midja; med vänstra handen höftfäste. Flickorna lägga vänstra handen på gossarnas högra axel och fatta med högra handen lätt i kjolen. Paren i stor ring efter hvarandra, för rörelse motsols. Vid 1 utföres två dalsteg. Vid 2 dansar paret om baklänges medsols. Vid 3 och 4 lika som vid 1 och 2. Vid 5 till reprisens slut *vanlig polska*.

Makar bytas, hvarpå leken börjas på nytt.

Anm. Under melodiens första repris kan man sjunga orden: »Kom, ska du få en sväng utaf mej!» o. s. v. (se n:r 45!).

57. Tvättleken.

Deltagarna på två mot hvarandra vända led och indelade i udda och jämna. I ena ledet gossar, i det andra flickor, parvis motstående.

1. 2. 3. 4. 5. 6. *Omkväde.*

I. Vi ska *tvät-ta*, tvät-ta klä-der, vi ska tvät-ta, tvät-ta vi. Tror jag,

7.

tra - la la, tror jag, tra - la la, tror jag, tra - la la! Tror jag så.

II. Vi ska <i>klappa</i> etc.	V. Vi ska <i>draga</i> etc.
III. » » <i>skölja</i> »	VI. » » <i>hänga</i> »
IV. » » <i>vrida</i> »	VII. » » <i>mangla</i> »
VIII. Vi ska <i>stryka</i> etc.	

Vid *tvättningen* låtsa alla ur tvättbaljor upphämta kläder, som gnuggas mellan händerna.

Anm. Handlingen under omkvädet utföres lika för alla stroferna och tillgår så, att de lekande göra höftfäste och taga springsteg på stället. Vid 7 vända sig alla ett hvarf motsols, och makarna hälsa hvarandra med bugning och nigning.

Vid *klappningen* klappa alla i händerna, dock blott vid 1, 2 och 3 samt 4, 5 och 6.

Vid *sköljningen* fatta de motstående ringstöd och svänga händerna växelvis åt sidorna.

Vid *vridningen* göres *urverket* en gång åt hvarterdera hållet.

Vid *dragningen* springa de udda paren först tre steg åt gossarnas sida och de jämna samtidigt tre steg åt flickornas sida; därpå alla tre steg i motsatt riktning; fortfarande med ringstöd.

Vid *hängningen* lyftas händerna och slås vid 3 och 6 mot makans(-ens) händer.

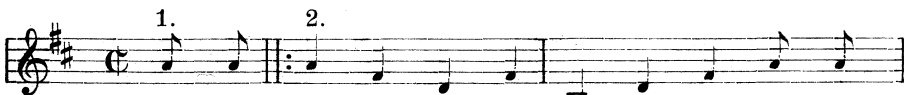
Vid *manglingen*, som utföres under höftfäste, buga och niga de motstående samtidigt och växelvis för hvarandra. *Anm.* Första gången buga gossarna och flickorna niga; andra gången tvärt om o. s. v.

Vid *strykningen* tjänstgör den vänstra underarmen som strykbräde. Man låtsar föra strykjärnet med höger hand.

Leken kan avslutas med att alla dansa i stor ring och sjunga: Vi ska *dansa*, dansa, dansa etc.

58. Vill du ut i skogen?

De lekande parvis, i stor dubbel ring, alla vända inåt ringen. Flickorna stå i inre ringen och bilda låg kedja. Gossarna i den yttre hålla händerna på flickornas axlar.

Vill du ut i sko - gen, ja, så kom! Vill du

va - ra med och se dig om? Tra - la, tra - la,

ett två tre! Vill du ett två tre!

Vid 1 göres tåhåfning och vid 2 sätter sig ringen i vanlig sidogalopp medsols.

Vid ordet *tre* byta gossarna plats genom att taga ett steg åt höger, och leken börjas på nytt.

Ringens kan efter en stund vända motsols, då byte sker åt vänster. För omväxlings skull byta äfven gossarna och flickorna plats med hvarandra.

59. Väfva vadmal.

Jämnt antal par, helst sex eller åtta; två led på fyra stegs afstånd från hvarandra, flickor i ena ledet, gossar i det andra. Paren erhålla nummer, 1, 2, 3, 4 o. s. v., med början vid gossarnas högra flygel. De särskilda leden hand i hand.

Väf - va vad - mal och slå till - sam - man och lå - ta skä - let

gå, gå. Väf - va vad - mal och slå till - sam - man och lå - ta

skä - let gå, gå. gå, gå. Så väf - va vi vad - mal, och

6.

så slå vi till - sam-man. Så väf - - va vi vad - mal, och

så slå vi till - sam-man.

Första turen.

Vid 1 springa leden med tre korta steg emot hvarandra, göra halt, buga och återvända vid 2 baklänges till sina platser. Rörelsen upprepas vid 3 och 4.

Vid 5 springer paret n:r 1 såsom skottspole fram mellan leden, gossen börjande med vänster, flickan med höger fot; gossen fattar med sin högra hand flickans vänstra. Då de kommit till motsatta flygeln, göra de halt med vändning åt hvarandra.

Vid 6 återvänder paret, därvid båda börja med yttre foten och hålla hand i hand. Framkomna göra de halt med vändning mot hvarandra. De springa nu till ledens midt. Här dansa de med höger armkrok om ett hvarf. Därefter fortsätta båda åt hvar sitt håll, gossen till flickan i paret n:r 2, flickan till gossen längst bort, och dansa med vänster armkrok om med dessa. Därpå återvända de till ledens midt och dansa återigen om ett halft hvarf med hvarandra. Omedelbart därpå omdansning med *nästa* nummer i leden o. s. v.

Gossen fattar med högra handen flickans vänstra och för flickan fram mot flickornas vänstra flygel. Med lyfta händer springer paret, han innaför, hon utanför, först längs efter flickornas led, sedan gossarnas. Hvar och en hukar sig ned, vänd mot paret, då det nalkas, för att åter resa sig upp, så snart det sprungit förbi. Då paret kommit till sin ursprungliga plats, springa båda mellan leden till motsatta flygeln och stanna där hvar och en i sitt led.

De af paret n:r 1 utförda rörelserna eftergöras, om man så vill, af öfriga par i tur och ordning, därvid, *likasom under följande turer*, ny handling må påbörjas endast vid 1, 3, 5 eller 6.

Andra turen.

1:o. Båda leden springa tre korta steg mot hvarandra och göra halt med vändning, de jämna paren åt gossarnas högra flygel, de udda åt deras vänstra; paren fatta hand i hand.

2:o. Vid ny repris lyfta de udda paren händerna till port (hvalfbåge); alla springa samtidigt framåt tre korta steg, de jämna *genom* porten. Under nästa tre steg bilda de jämna paren port för de udda o. s. v. Då ett par kommit ytterst på en flygel, gör det helt om och står stilla under en takt. Därefter börjar det på nytt antingen med att bilda en port eller springa genom en sådan. När alla återkommit till sina platser, vända sig leden mot hvarandra, och hvarje särskildt par fattar ringstöd.

Tredje turen.

De udda parens gossar, följda af sina flickor, springa vid ny repris baklänges fem korta steg något snedt till vänster och göra halt; gossarna i de jämna paren föra sina flickor fem korta steg något snedt till höger i motsatt riktning och göra halt. (*Anm.* Man räknar till sex). Strax därpå springa paren i motsatt riktning: de jämna parens gossar, följda af sina flickor, fem vanliga steg baklänges snedt till höger; de udda parens gossar, som nu föra sina flickor framför sig, springa fem vanliga steg framåt snedt till vänster.

Det udda par, som nu kommit ytterst på flickledets högra flygel, och det jämna par, som samtidigt kommit ytterst på gossledets högra flygel, springa de närmaste fem stegen på stället, under det de andra fortsätta sin rörelse framåt eller bakåt. Så snart ett par kommit ytterst i ett leds högra flygel, springer det fem steg på stället. Då alla paren minst en gång varit ytterst å båda flyglarna och återkommit till sina platser, göres halt.

Gossen håller fortfarande med högra handen flickans vänstra. Flickorna föra sin högra arm i kors *under* den vänstra. Den framräckta högra handen fattas af det närmaste parets gosse med vänster hand.

Fjärde turen.

Deltagarna lyfta de korsade armarna och bilda så en hvalfgång. Flickan i paret n:r 1, följd af alla deltagarna i sladd, kryper genom hvalfgången samt vänder vid andra flygeln i en båge motsols åter till sin plats och gör halt. Gossen i paret n:r 1 vänder vid ankomsten till uppställningsplatsen ett halft hvarf motsols under flickans vänstra arm och ställer sig som förut midt emot henne. Med vänster hand för han flickan i paret n:r 2. Då denna hunnit genom den af första paret bildade porten, för hon båda sina händer upp till hjässan och vänder i detsamma medsols ett halft hvarf och intar sin vanliga plats i ledet. Alla de följande gossarna intaga sina platser på samma sätt som gossen i paret n:r 1, och alla de följande flickorna sina på samma sätt som flickan i paret n:r 2.

Hvalfgången bibehålles.

Femte turen.

För andra gången springa alla i sladd genom hvalfgången. Äfven nu viker flickan i tätens motsols, då hon kommit genom hvalfvet. Sista man i sladden ställer sig på lämplig plats såsom väfbom. Flickan i tätens springer i båge motsols, tills hela väfven är vindad omkring bommen. Därpå kryper hon genom väfven, vänder medsols och drar så hela väfven i sladd ut till ringdans. Vid reprisens slut göra alla halt med vändning, gossarna höger, flickorna vänster om.

Sjätte turen.

Hvarje gosse fattar höger armkrok med sin flicka och dansar om två hvarf med henne under reprisens återstående takter och sedan växelvis med

höger och vänster armkrok ringen rundt. (*Anm.* Gossarna gå mot-, flickorna medsols i ringen.)

Då makarna mötas, fatta de ringstöd och dansa om, först två hvar med-, sedan två hvar motsols. Leken är nu utförd, och deltagarna sjunga melodien till slut.

60. Älfvalem.

(Sammanställning och ord af *Edith Wallin*. Musiken af *A. F. Österberg*.)

De lekande föreställa älfvor. Far, store bror eller någon annan äldre närvarande tjänstgör som jätte; annars utses därtill den längsta af de lekande. Minst fem granar, andra växter eller fem af barnen föreställa skog. Ett träd ställes som midträd, de andra rundt omkring på ungefär samma afstånd från detta. Hvita dräkter med lätta slöjor för älfvorna och lämplig belysning bidraga att göra leken vacker. Jätten bör naturligtvis helst vara anskrämligt utstyrd. (*Anm.* Anspråkslösare konstbelysning åstadkommes med s. k. bengaliska tändstickor.)

Ej för långsamt.

1. 2.

Tyst och lätt på tå trip-pa älf-vor små. Jät-ten i sitt bo sof-ver

3.

visst i ro. Tra-la la la, la la la, tra-la la, la la la!

Älfvorna fatta vid 1 hvarandras händer och bilda ett tåg, d. v. s. en sammanhängande kedja, ej ring. Händerna hållas upplyfta. Med lätta steg trippa älfvorna, anförda af den främsta i tåget, in mellan skogens träd: innanför det första trädet, utanför det andra, innanför det tredje och utanför det fjärde, hvarpå anföraren drager tåget med sig i ring kring midträdet. Under denna del af leken har första versen sjungits helt och hållet en gång och därpå om igen till 3.

När trallen för andra gången sjunges, släppa älfvorna hvarandras händer, fatta nätt i kjolen, som föres utåt, och dansa med lätta hoppsteg rundt hvar för sig och samtidigt framåt i tät ring omkring midträdet. Vid reprisens omsjungning fatta älfvorna hvarandras upplyfta händer till ringdans omkring midträdet.

Då vid vindens smek
börjar älfvlek.
Älfvor ta i ring,
dansa lätt omkring.
Tra-la la o. s. v.

Vid 1 släppa älfvorna hvarandras händer och glida ut omkring de yttre träden, trippande i jämn linje efter hvarandra med händerna i sidorna. Vid 2 närma de sig åter midträdet och dansa kring detsamma med upplyfta händer. Samma dans under reprisens omsjungning. Sista reprisen utföres likasom i första versen.

Kom från skogens vrå
jätten, stygg och grå.
Älfvor skrämda fly
som en sommarsky.
Tra-la la o. s. v.

Ringdansen fortgår, tills ringen vid 2 på grund af jättens ankomst och hotfulla uppsyn hastigt upplöses och älfvorna dansa ut hvar för sig kring de yttre träden på samma sätt som under första delen af andra reprisen. Med tunga steg kommer jätten genom skogen fram öfver platsen för älfvornas lek. Han hotar dessa, skakar och rycker upp midträdet, hvarefter han försvinner. — Vid reprisens omsjungning återvända älfvorna, ehuru ännu litet rädda, med lätta steg efter hvarandra. Händerna hållas därunder i sidorna. Vid 2 skingras de för andra gången af den nu ännu mera skräckinjagande jätten, som oförmodadt återvänt. Han aflägsnar sig dock snart igen. Älfvorna hämta sig från sin förskräckelse och dansa från 3 till reprisens slut omkring lifligare än förut, i glädjen öfver att jätten är borta.

An - na ta - ger sin knyp - pel - dy - na, sät - ter sig ut - i
 tän - ker mer på sin lil - la Ax - el, än hon tän - ker på
Eller: Ax - el ta - ger sin skrif - var - pen - na, sät - ter sig ned vid
 tän - ker me - ra på lil - la An - na, än han tän - ker på

fönst-ret. Hon
 bor - det. Han
 mönst-ret.
 or - det.

Vid omsjungningen skyndar $\left\{ \begin{array}{l} \text{hon} \\ \text{han} \end{array} \right.$ fram till den namngifna personen och dansar med denne, under det alla sjunga:

Hej hopp, du $\left\{ \begin{array}{l} \text{lil - la Ax - el!} \\ \text{lil - la An - na!} \end{array} \right.$ Hej hopp, du $\left\{ \begin{array}{l} \text{lil - la An - na!} \\ \text{lil - la Ax - el!} \end{array} \right.$

Du är min och jag är din, så län - ge kär - le - ken va - rar!

Paret inne i ringen bildar nu *bron*; de två andra ta plats bland de öf-riga, och leken börjas på nytt.

62. Det brinner en eld.

De lekande hand i hand, parvis i stor enkel ring, som rör sig medsols. Inuti ringen ett eller flera par efter hvarandra, hand i hand, för rörelse motsols.

1.
 Det brin-ner en eld, den brin-ner så klar, den brin-ner i

2.

tu - sen - de kran - sar. Kun - de jag den ä - - ran få att

3. 4.

med min {kå - re - sta
kå - ra - ste} dan - sa? Vänd dej om, tag mej i hand,

5. 6. 7.

dan - sa med mej li - te grand! Vänd dej om, tag mej i hand,

8.

dan - sa med mej li - te grand!

Vid 1 vanlig marsch; de som bilda ringen, börja med vänster fot, de som äro inuti ringen, med den yttre foten. Från 2 taga alla lätta hoppsteg. Vid 3 släpper hvar gosse i ringen flickan till vänster om sig samt slänger, liksom samtidigt gossarna inuti ringen, med högra handen sin makas vänstra hastigt framåt, och i detsamma vända sig alla deltagarna ett hvarf, gossarna mot- och flickorna medsols. Vid 4 klappa alla i händerna. Vid 5 allmän omdansning. Vid 6, 7 och 8 samma tur som vid 3, 4 och 5.

Adjös, farväl, min lilla vän!
 Jag får ej hos dej vara.
 Nog får du en ann' igen,
 som blifver bland de rara.
 Vänd dej om, tag mej i hand,
 dansa med mej än en gång!
 Vänd dej om, tag mej i hand,
 dansa med mej mera!

Deltagarna i ringen utföra 1 och 2 på samma sätt som vid motsvarande takter i första strofen. Paren inuti ringen hålla däremot ringstöd och svänga händerna utåt-inåt och slutligen uppåt till afsked.

Sista reprisen utföres så, som under första strofen angifvits.

Vid andra strofens slut byta deltagarna i ringen makar. Hvar gosse inuti ringen stannar vid första ombytet kvar där och utser bland flickorna i

ringen en ny maka. Han för då den, han förut dansat med, till den nya och bjuder artigt de båda flickorna byta plats med hvarandra. Leken börjas sedan på nytt. — Vid nästa ombyte är det flickan, som stannar kvar inuti ringen, o. s. v. växelvis.

63. Där gingo två gubbar i snöden.

Stor ring; inom ringen ett eller flera par gossar (= gubbarna) arm i arm, för rörelse motsols utefter stora ringen.

1.

Där gin - go två gub - bar i snöden. Sjung, fal - le - ral - la,
skrö - to om hun - dra riks - da - ler, — — — — —

la la la la la! De sa - de sig va - ra i nö - den,
— — — — — De äg - de väl knap - past en da - ler,

Sjung - fal - le - ral - la, la! De la! Och kor - gen jag dig
— — — — — han - den jag dig

skän - ker, Sjung fal - le - ral - la, la la la la la! En an - nan
gif - ver, — — — — —, om du mig

3.

jag på - tän - ker, Sjung fal - le - ra - la, la! Och Ja,
tro - gen blif - ver, — — — — —

4.

nu är jag så hjär - tans glad, ty när jag fri - a, fick jag

5.

ja, jag som an - dra. Flic - kan i den e - na han - den,

6.

kor - gen i den an - dra. Så sät - ter jag min hatt på sned och

7.

ger mig ut till att van - dra. Så van - dra.

Vid 1 ringdans medsols. Gubbarna vandra omkring motsols. Vid 2 lägger hvarje gubbe en näsduk l. d. på någon af de dansande flickornas axlar. De flickor, som utmärkts sålunda, stiga strax inom ringen och stå t. v. stilla. Vid 3 bjuder hvarje gubbe upp en annan flicka och går hand i hand omkring med henne. Vid 4 och 6 omdansning medsols, vid 5 och 7 motsols.

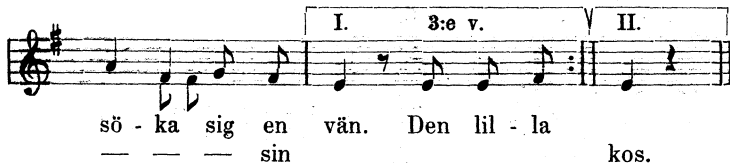
De flickor, som fått korgen, stanna inom, de öfriga gå ut i ringen, och leken börjas på nytt. I sången utbytes nu ordet gubbar mot gummor.

64. Där står en liten jungfru.

Stor ring; inom ringen en flicka.

Där stån - dar en li - - ten jung - fru ut - i
vän - nen etc. (se nedan!)

ring - en lik - som en ros. Hon mån - de sö - ka, hon mån - de

Jungfrun söker sig en vän och hälsar honom. Denne besvarar vänligt hälsningen, men stannar t. v. kvar på sin plats.

Mot slutet af strofen dansar jungfrun glad omkring några hvarf. Under tiden försvinner den »lilla vännen».

: Den lilla vännen :| han sprang sin kos.
o. s. v. samma ord till strofens slut.

I början ser jungfrun bedröfvad ut, men fattar omsider mod.

Vi ska' rida, ja, vi ska' rida i dagar fem.

: Ja, vi ska' rida, :| i fullan fläng,
: tills jag får tag på :| min lilla vän.

Jungfrun bryter med våld ringen för att skynda efter flykten. Den som befinner sig till höger om henne i den uppkommande luckan, följer efter och lägger händerna på hennes axlar, den följande, åt höger räknadt, lägger händerna på dennes axlar och sluter sig till de springande o. s. v. hela sällskapet igenom.

Flykten vänder tillbaka, alla bilda stor ring omkring honom och jungfrun.

: Nej se, god dag, du, :| min lilla vän!
: Du gjorde rätt, att :| du kom igen.
: Du gjorde rätt, att :| du kom igen.

På samma gång som jungfrun buga och niga alla.

Den lilla tiden, då du var borta,
hvad den var svår.
: Den lilla tiden :| var som ett år.
: Den lilla tiden :| var som ett år.

Ringen rör sig i liflig takt. Jungfrun och hennes vän dansa inuti den. Jungfrun utser en efterträdare, som ensam stannar inom ringen, hvarpå leken börjas på nytt.

65. Ensam går jag här och vankar.

(Bidrag af Aagot Schröder.)

Deltagarna parvis i stor ring. Gossarna göra höger, flickorna vänster om.

En-sam går jag här och van-kar, sö-ker ef-ter vän-nen min.

Se, jag mö-ter ho-nom här, han, som är min hjär-tans kär.

Vill du så-som förr med mej svän-ga om i dan-sen, säj!

Tra-la la la, la la la la o. s. v. — — — — —

Vid 1 göres kedja. De som vid 2 fattat hvarandra i höger hand, stanna och svänga de förenade händerna i takt med sången. Ledig hand i sidan. Vid 3 fatta gossarna med vänstra handen flickornas vänstra och gå vid deras vänstra sida motsols i ring. Vid 4 dansa paren om ett hvarf.

Vid 5 dansa paren hand i hand med tresteg motsols i ringens riktning. Alla börja med yttre foten. Gossarna göra med ledig hand höftfäste; flickorna fatta med den lediga handen lätt i kjolen. Vid 6 omdansning med tresteg. Vid 7 och 8 samma som vid 5 och 6.

Leken börjas om igen.

66. Fjäskern.

Stor ring; en (= fjäskern) eller flera inom ringen.

1.

In - te tror du jag går och fri - ar, fast jag fjä - skar

I. II. 2.

li - te grand för dej. grand för dej. Nej, mi - na

vä - gar gå till an - dra by - ar, och där ä' vän - nen, som jag

I. II.

tyc - ker om. Nej, tyc - ker om.

Den som är inne, fjäskar vid 1 med skålmska blickar och små handrörelser för en af deltagarna i ringen. Denna stiger strax inom ringen och står där stilla till versens slut. Vid 2 bjuder den fjäskande upp en annan och dansar om, med- och motsols, med denna.

Det dansande paret går vid versens slut ut i ringen; den förbisedda(-e) stannar inne för att i sin ordning fjäska för någon, och leken börjas på nytt.

67. Flickan med röda gullband.

Stor ring. Inom ringen en flicka med ett band, en duk l. d. i handen.

Och { flic - kan hon går i rin - gen med rö - da gullband. Och
gos - sen han

II.

band. Det kny - ter { hon om all - ra kä - ra - stens arm, det
han om all - ra kä - re - stans

kny - ter { hon om all - ra { kä - ra - stens arm.
han om all - ra { kä - re - stans

: Ack kära min lilla { flicka bind inte så hårdt! :
: gosse

: Jag ämnar visst ej att nu rymma långt bort. :|

: Och { flickan hon lossar sakta på röda gullband. :|
: gossen han

: ¹⁾ Så hastigt den skälmen åt skogen försvann. :|

: ²⁾ De jagade efter honom med femton gevär. :|

: ³⁾ Men vill ni mej något, så ha ni mej här. :|

Allt efter ordalydelsen utföres handlingen. Tretakten markeras väl hela tiden. Vid 1 i tredje strofen springer gossen (flickan) ett litet stycke bort från ringen. Vid 2 skynda alla öfriga lekande, företrädde af flickan (gossen), som bundit gullbandet, i flock efter och skjuta på flykten. *Anm.* Vid stark takt del på höger fot sträcket höger arm fram såsom gevär. Geväret stödes med vänster hand. — Vid stark takt del på vänster fot sträcket vänster arm fram o. s. v.

Vid 3 tar flykten vänligt emot flickan (gossen), som lossat på bandet. De två dansa om. De öfriga bilda åter ring och dansa lifligt kring paret samt sjunga:

: Ja, nu är den flickan gifter, nu har hon fått man, :|
: den vackraste gossen, som fanns i vårt land. :|

: Och lycklig den flickan, som får en speleman. :|
: Ty orkar hon dansa, så spelar nog han. :|

Eller, om en gosse bundit gullbandet:

: Ja, nu är den gossen gifter, nu har han fått fru, :|
: den vackraste flickan, som fanns i vår by. :|

Tages leken om, skall den flicka, som nu bundit gullbandet, utse en gosse att nästa gång binda detsamma.

68. Flickorna små uti ringen gå.

Stor ring för rörelse medsols; inom ringen två eller flera flickor efter hvarandra för rörelse motsols.

1.

{ Flic - kor - na små ut - i ring - en gå spat - se - ran - de si - na
Gos - sar - na

2.

jäm - na steg att sö - ka sej en {ma - ke, som pas - sar bra för
ma - ka,

3.

dem. För de' gick gick gick, för de' gick gick gick, för de'

4.

gick gick gick, för de' gick så bra att sö - ka sej en

{ma - ke, som pas - sar bra för dem. För de' dem.

Vid 1 sätta sig alla i marsch. Vid 2 bjuda flickorna upp hvar sin gosse. Paren gå hand i hand till 3. Vid 3 vända sig makarna mot hvarandra och figurera med lätta springsteg på stället i takt med åttondelarna. Flickorna fatta med båda händerna lätt i kjolen, gossarna höftfäste. Vid 4 klappar man i händerna, hvarefter paren dansa om medsols. Under sista reprisens omsjungning samma figurering vid 3 som förut; vid 4 omdansning motsols.

Flickorna gå ut i ringen, gossarna stanna inom, och leken börjas på nytt.

69. Förtrodeliga band.

(Upptecknad af *Alfhild Silverstolpe*.)

Om *uppställningen* se »Så hafre», n:r 93!

1. I.

Jag gick mej ut en af-ton ut - i en lund så grön. Jag

II. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

grön. Där möt-te mej en flic-ka så fa-ger och så skön skön

8. 9. 10. 11. 12. 13.

skön. Där möt-te mej en flic-ka så fa-ger och så skön.

Ringen går medsols; innemännen gå motsols under höttfäste med vänster hand. Vid 2 hälsar hvarje inneman med en bugning en flicka, som strax stiger inom ringen och blir stående framför gossen.

|: Hon lofvade mej sitt hjärta, hon lofvade mej sin hand. :|
 Vi knöto, vi knöto förtrodeliga band band band.
 Vi knöto, vi knöto förtrodeliga band.

Då ordet *hand* första gången säges, slår gossen bekräftande sin högra hand i flickans högra och kvarhåller densamma. Då nämnda ord säges andra gången, gör han på samma sätt med den vänstra. Vid 2 skjuter gossen flickans vänstra hand bakåt och drar samtidigt hennes högra hand åt sig. Vid 3 skjuter han åter flickans högra hand bakåt och drar hennes vänstra åt sig. Dessa rörelser utföras växelvis vid 4, 5 o. s. v. till reprisens slut.

|: De banden, som vi knöto, dem ingen lossa kan. :|
 Blott döden, blott döden kan lossa dessa band band band.
 Blott döden, blott döden kan lossa dessa band.

Med händerna fortfarande korslagda galoppera båda från 1 med hoppsteg sida vid sida motsols utefter ringen.
 Sista reprisen utföres på samma sätt som sista afdelningen af andra versen.
 Gossarna stiga ut i ringen. Fliekorna stanna inne. Leken tages om med de smärre ordförändringar, som äro nödvändiga.

70. Hej, gosse lille!

Stor ring. En eller flera flickor inom ringen.

1.

Hej, { gos-se lil-le! Vill du ha mej? Här ä' handskarna, som du
flic-ka lil-la!

gaf mej. Öst-bo är du, och Väst-bo är jag; trä-sko har

2.

I. II. III. IV. V. 3.

du, och lär-sko har jag. Jäm-ka bäst du jäm-ka vill, mej ska du

4.

I. II. III. IV. V. 5.

hö-ra till; jäm-ka bäst du jäm-ka vill, mej ska du ha.

Flickan inom ringen bjuder vid 1 upp en gosse och dansar om med honom.

Vid 2 fattar paret, som omedelbart dessförinnan stannat, ringstöd. Flickan skjuter så växelvis ifrån och drar åt sig höger och vänster hand vid I, II, III, IV och V.

Vid 3 dansar paret om medsols.

Vid 4 samma jämkning som vid 2; vid 5 åter omdansning motsols. Gossen stannar inom och flickan stiger ut i ringen, hvarpå leken åter börjas.

71. Hopp, flicka då!

Deltagarna i stor ring; två gossar inne i ringen.

1.

Hopp, { flic-ka då, mej ska du få, men säj, hvar har du
gos-se

2. 3. 4.

rin - gen? Tag mej i hand, tag mej i famn, men säj
det för in - gen!

Vid 1 bjuda gossarna i ringen upp hvar sin flicka och dansa om med dem.

Vid 2 första gången släppa gossen och flickan hvarandra och hälsa vid 3 med höger handslag. Vid 4 dansa de om medsols.

Vid 2 andra gången släppa de åter hvarandra och hälsa vid 3 med vänster handslag. Vid 4 dansa de om motsols.

Flickorna stanna inne i ringen, och leken börjas på nytt.

72. Höga berg och djupa dalar.

De lekande i stor ring; en eller flera gossar inom ringen.

1.

I. Hö - ga berg och dju - pa da - lar, se här. är vän - nen, som
2.
mej be - ha - gar. Hej hopp, min lil - la hjär - te - knopp! Vi ska
dan - sa, tills so - len rin - ner opp. Hej hopp, min skö - na!
Vi ska dan - sa i det grö - na. Hej hopp, min skö - na!
Vi ska dan - sa i det grö - na.

Eller:

Höga berg och djupa dalar,
 skogen full af näktergalar,
 Kom kom, min lilla hjärtesnopp! o. s. v.

II. Vi ska dansa öfver berg och backar
 och slita ut både skor och klackar.
 Hej hopp, min lilla hjärteknopp!
 Vi ska dansa, tills solen rinner opp.
 Hej hopp, min sköna!
 Vi dansa lustigt i det gröna.

III. Nu ha vi dansat öfver berg och backar
 och slitit ut både skor och klackar.
 Hej hopp, min lilla hjärteknopp!
 Nu ha vi dansat, tills solen runnit opp.
 Hej hopp, min sköna!
 Nu ha vi dansat i det gröna.

Vid 1 sätter sig ringen i lätt trestegsdans.

Vid 2 bjuder gossen i ringen upp en flicka och dansar om med henne till strofens slut.

Flickan stannar inom och gossen går ut i ringen.

73. I dala, i dalaskog!

Deltagarna i stor ring; en eller flera gossar inne i ringen.

1.

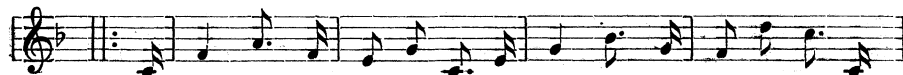

Så går jag här i rin - gen och ser up - på

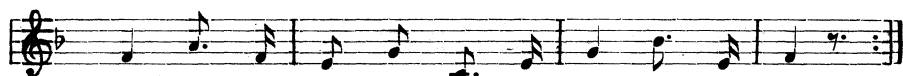
2.

dej. Så räk-ker jag dej han-den, kom val - sa med mej!

I da - la, i da - la-skog, i da - la, i da - la-skog, i
Eller: I ga-lopp vi båg-ge två, i ga-lopp vi båg-ge två, i
 På bröl-lop vi båg-ge två, på bröl-lop vi båg-ge två, på
 På bröl-lop i åt - ta dar, på bröl-lop i åt - ta dar, på
 I Karl-stad, i Kall-sta sta', i Karl-stad, i Kall-sta sta', i
 I ro-sor vi båg-ge två, i ro-sor vi båg-ge två, i

da - la, i da - la - skog, i da - la, i skog!
 ga - lopp vi båg - ge två, i ga - lopp vi två!
 bröl - lop vi båg - ge två, på bröl - lop vi två!
 bröl - lop i åt - ta dar, på bröl - lop vi två!
 Karl - stad, i Kall - sta sta', i sol - ske - nets sta'!
 ro - sor vi båg - ge två, i ro - sor vi två.

Vid 1 utser gossen en flicka att bjuda upp. Vid 2 räcker han flickan handen och dansar om med henne till strofens slut. Ringen rör sig under första reprisen i lätt marschtakt, under den andra i sidogalopp, omväxlande med- och motsols.

Gossen tar plats i ringen, och flickan bjuder upp o. s. v.

74. Inte vill ja' ha dej.

Stor ring. En eller flera gossar inom ringen.

In - te vill ja' ha dej, men ja' får väl ta dej, dan - sa med dej

li - te gran - na. Den - na flic - ka tyc - ker jag visst bätt - re om.

Hen - ne vill jag e - vigt äl - ska. Du och ja', min vän,

svän - ga om i - gen, lå - ta va - ra vid det gam - la!

Vid 1 bjuder gossen inom ringen upp en flicka och dansar om med henne medsols, första gången reprisens sjunges, motsols andra gången. Vid 2 öfvergifver gossen sin flicka och dansar om med en annan. Vid 3 dansar han åter med den först uppjudna flickan. Gossen och den flicka, med hvilken han sist dansade, taga vid reprisens slut plats i ringen; flickan nr två stannar kvar, och leken börjas på nytt.

75. Jag menade.

Stor ring för rörelse medsols; inuti ringen en gosse.

1.

Jag me - na - de, me - na - de, me - na - de va - ra, me - na - de

2.

va - ra en - sam, men blå - a ö - gon och rö - da kin - der de

3.

haf - va fångslat mig. Nu med min vän, med ö - gon blå och

kin - der - na så rö - da. Nu rö - da. Jag glä - der mig, vi

sjun - ga glatt, vi fröj - das med hvar - ann. Jag - ann.

Vid 1 vanlig marsch. Vid 2 bjuder gossen inom ringen upp en flicka.

Vid 3 markeras öfvergången till $\frac{3}{4}$ takt med märksteg; paret inom ringen dansar om (långsam vals med- och motsols).

Gossen tar plats i ringen, och leken börjas på nytt.

76. Jag satte brillorna på min näsa.

De lekande bilda en större yttre och en mindre inre ring. I den yttre gå de hand i hand, i den inre med höftfäste.

Jag sat - te bril - lor - na på min nä - sa för att bätt - re kun - na

lä - sa. Jag lä - ste så, att det var o - möj - ligt att lef - va
 1. 2. 3.
 lyc - ke - lig för - ut - an dej. Tra la la la la la, ja
 4. 5.
 så! Tra la la la la la, ja så! Jag lä - ste så, att det
 6.
 var o - möj - ligt att lef - va lyc - ke - lig för - u - tan dej.

Den yttre ringen går medsols, den inre motsols. Vid 1 göra alla halt. Hvar och en i den inre ringen hälsar med en bugning eller nigning på någon i den yttre. Den, som var föremål för hälsningen, stiger fram till den hälsande och fattar hans hand.

Vid 2 vända alla inne i ringen ett hvarf medsols, och vid 3 niga eller buga de sig för sin make(-a). Därefter helomvändning motsols och vid 4 åter hälsning. Vid 5 klappa alla i händerna, hvar på paret dansa om med höger armkrok. Vid 6 åter handklappning samt omdansning med vänster armkrok.

Den uppbyggda stannar inne, de öfriga gå ut i ringen, och leken börjas på nytt.

77. Kajsa Lisa.

Deltagarna parvis efter hvarandra i stor dubbel ring, för rörelse motsols. Gossarna till vänster; makarna arm i arm.

1.
 Jag blå - ste i min pi - pa, då kom en li - ten duf - va
 2.
 fram, hon het - te Kaj - sa Li - sa, den tog jag i min famn.

3.

Tra - la la la, la la la la, la la la; tra - la la la,
la la la la, la la la! Hon het - te Kaj - sa Li - sa, den

4.

tog jag i min famn.

Vid 1 börjar ringen marschera. Vid 2 göres halt, hvarvid makarna släppa hvarandras arm och vända sig mot hvarandra. Vid 3 figurera de (t. ex. med sparksteg). Vid 4 taga de hvarandra i famn. (*Anm.* 3 och 4 kunna tagas om). Vid versens slut ombyte af makar.

De följande verserna utföras på samma sätt som den första.

Jag säger ej för mamma, att jag till lilla vännen går,
ty hon har gjort detsamma i sina unga år.
Trala la etc.

Jag gick mej ut att skjuta med bössor och pistoler små,
att skjuta unga dufvor, som sällan man kan få.
Trala la etc.

Märk! De tre verserna tagas om så många gånger, att de deltagare, som först voro par, åter sammanträffa.

78. Klappdansen.

(Sångtext af Vendla A:son Falck.)

De lekande parvis hand i hand efter hvarandra i dubbel stor ring, för rörelse motsols; gossarna innanför.

Un - ger - sven och jung - frun ut - i dan - sen gå, i dan - sen
gå, i dan - sen gå. Som fag - ra - ste blom - ster up - på

mar-ken stå, på mar-ken stå de bå - da två. Hjärt-un - ge,

2. I. II. III. 3. 4. I. II. III. 5.

här har du mej. Om du ön-skar, säg in - te nej! Vill du det ej,

6. 7. 8.

blir nog bra än - då. Lätt man en an-nan i dan-sen kan få.

Alla börja dansen med yttre foten. Första reprisen utföres såsom strof XI i »Simon i Sälle».

Vid 1 göres halt; gossen och flickan inom hvarje par vända sig mot hvarandra och hälsa med bugning och nigning, båda med höftfäste. Under 2 klappa alla vid I, II och III i händerna. — Vid 3 och 4 samma handling som vid 1 och 2.

Vid 5 slår gossen sin högra hand mot flickans högra, vid 6 den vänstra mot hennes vänstra.

Vid 7 vända sig båda ett hvarf motsols. Skalkaktigt slå de i förbifarten under vändningen hvarandra i höger hand. Just som de vid 8 vända sig mot hvarandra, stampa de tre gånger och göra halt.

Vid omsjungningen tages reprisen på samma sätt under de fyra första takterna. Under femte takten hota makarna hvarandra med knuten höger hand och utsträckt pekfinger, hvarvid man sätter fram högra foten och stampar med den. Under sjätte takten samma rörelser med vänster hand och fot.

Vid 7 och 8 som ofvan.

Ungersven och jungfrun de svänga kring,
 svänga kring, de svänga kring
 tillsamman med hvarandra uti dansens ring;
 i dansens ring de svänga kring.
 Flickan skalkas alltjämt,
 vänder allt uti skämt.
 Dansen den går,
 en annan hon får,
 tills på nytt med ungersvennen dansen hon trår.

Utförandet lika med under första strofen.

Vid strofens slut bytas makar.

Om deltagarna äro många, kan ombyte ske vid slutet af hvarje strof.

79. Kom, min lilla vän!

De lekande parvis hand i hand i stor dubbel ring, för rörelse motsols; paren bakom hvarandra; flickorna ytterst.

1.

Kom, min lil - la vän, och kom, min lil - la vän, och nu så

2.

dan-sa vi på äng-en! Lu-stigt går det till, lu - stigt går det till,

lu - stigt går det till i sväng-en.

Vid 1 trestegsdans.

Vid 2 omdansning med- och motsols.

|: Nog så är du rar, och :|
visst jag har dej i mitt hjärta.
Älskat har jag dej, och älskat har du mej,
och nu så skiljas vi med smärta.

Vid 1 daltitten.

Vid 2 omdansning som ofvan.

Makar bytas, och leken börjas om igen.

80. Liljan uti min faders gård.

Stor ring; en flicka inuti ringen.

Det väx - te upp en lil - ja ut - i min fa-ders gård. Det

gård. Den lil - jan hon blomstrar båd' som-mar och vår. Den vår.

Flickan går i samma riktning som ringen. Hon utser bland gossarna en till sin vän.

Så tager jag min båge, så tager jag min pil
och skjuter ungersvennen. Det kostar ej mitt lif.

Pilen afskjutes, och gossen faller skenbart liflös till marken.

Och jungfrun hon dignar, hon dignar ned till jord.
Förlåt mig, arma flicka, så illa jag har gjort!

Förkrossad böjer sig jungfrun ned på sina knän, döljande ansiktet i händerna. Ungersvennen, som endast låtsat vara sårad, skyndar till henne.

Och jungfrun hon ständar så hjärteligen gla'.
Nu få vi hålla samman i alla våra dar.

Båda dansa gladt om med hvarandra.

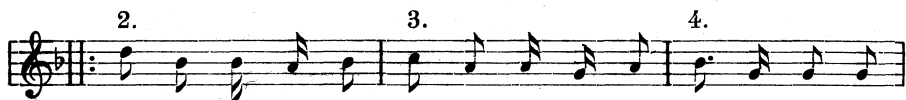
Gossen bestämmer, hvilken flicka som skall vara inne i ringen, och leken börjas på nytt.

81. Lunka på.

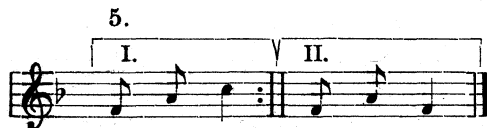
De lekande parvis, hand i hand, efter hvarandra i dubbel stor ring, för rörelse motsols; gossarna innanför.

Lun - ka på, lun - ka på! Vi ha lång - an väg att gå!

Hopp, mor An - ni - ka! Hopp, mor An - ni - ka! Hopp, min lil - la

An - ni - ka! An - ni - ka!

lån - ga mos - sen. Där svän - ger {han kring med {flic-kan ut - i
 {hon gos-sen

ring, så mun - ter å gla' för al - le go - e ting. Och

pen - gar {han har i på - sen.
 {hon

Vid 1 bjuder gossen inuti ringen upp en flicka och dansar från 2 och under hela den följande versen om med henne.

Och här dansar jag med lilla vännen min,
 den jag har i mina tankar.

|: Och roligt ha vi haft och roligt ska vi ha, :|
 så länge vi i världen vankar.

(Eller: och här är fästefolk i banko.)

Vid slutet af denna vers går gossen ut ur ringen; flickan stannar inne.
 Nu sjunges: Britta Stina med träskorna på o. s. v.

83. Nickodickkomdej.

(Bidrag af *Aagot Schröder*.)

Deltagarna bilda stor ring, för rörelse medsols. Inuti ringen två gossar.

1. I.
 Å kom, min lil - la jän - - ta, å dan - sa med din vän! Å

II. 2. 3. 4. 5. 6.
 vän! Men vill du in - te haf - va mej, så ta - ger jag en

7. 8. 9. 10. 11.

an - nan. Hej! Nic - ko - dic - kom-dej, nic - ko - dic - kom-dej,

12.

nic - ko - dic - ko - dic - kom - dej!

Vid 1 sätter sig ringen i rörelse. Gossarna inuti den bjuda upp hvar sin flicka och fatta därvid hennes vänstra hand med sin högra. Paren gå efter hvarandra motsols. Ledig hand i sidan.

Vid 2 fatta makarna ringstöd och göra hoppsteg på stället med hälslagning. Samma steg fortsättes omväxlande med höger och vänster fot vid 3, 4 och 5.

Vid 6 släpper gossen flickans högra hand och omedelbart därefter hennes vänstra. Båda vända nu hvar för sig ett hvarf, han mot-, hon medsols. Vid 7 fatta de åter ringstöd och göra märksteg med vänster fot, under det armarna hastigt föras utåt. Vid 8 klappa båda i händerna; vid 9 slår gossen sina händer mot flickans. Samma rörelser upprepas vid 10 och 11. Vid 12 omdansning.

[: ¹) Nej, aldrig vill jag hafva dej
 du ²) nicko³)diekom⁴)dej ⁵). :|
 För tar jag ⁶) den, jag möter här,
 och han kan bli min hjärtans kär.
⁷) Nickodiekomdej etc.

Vid 1 fattar gossen flickans högra hand med sin högra och svänger den till höger och vänster, i takt med sången. Vid 2 släppes taget och båda klappa i händerna; vid 3 slår gossen sina händer mot flickans. Samma rörelser vid 4 och 5.

Vid 6 byta de båda gossarna flickor, hvarpå de två paren promenera såsom vid början af första versen. Vid 7 omdansning med- och motsols.

Gossarna gå ut i ringen, hvarpå leken börjas på nytt.

84. Och flickan går i ringen, spatserande.

Stor ring, för rörelse medsols. Inom ringen en eller flera flickor eller gossar, med höftfäste; rörelse medsols.

1.

Och { flic - kan
gos - sen } går i ring - en, spat - se - ran - de med jäm - na

2.

steg, { hon sö - ker sej en { ma - ke, som är så dä - je -
han { ma - ka,

3.

lig. Hej, hopp - san - sa fal - le - ral - la la! Hej, hopp - san -

4.

sa fal - le - ral - la la! { Hon sö - ker sej en { ma - ke, som
Han { ma - ka,

I. II.

är så dä - je - lig. Hej, - lig.

Vid 1 sätta sig alla i marsch. Vid 2 hälsar hvar och en inom ringen med nigning eller bugning på någon i densamma. Denne gör höfterfäst och stiger strax inom ringen. Vid 3 figurera båda med sparksteg på stället mot hvarandra. Vid 4 klappa de i händerna och dansa om medsols. Reprisen utföres på samma sätt, dock göres omdansningen denna gång motsols.

De uppjudna stanna inne, de öfriga taga plats i ringen, och leken börjas på nytt.

85. Och hör du, skön jungfru!

(Sammanställning och ord af *Sigrid Svärd*. Musiken af *F. A. Elmqvist*.)

Stor ring, som rör sig medsols; inom ringen en eller flera gossar, för rörelse motsols utefter stora ringen.

rar skälmskt gossens vinkningar. Vid 4 dansa de två muntert om med hvarandra medsols.

Vid andra reprisens omsjungning figurerar paret på samma sätt som första gången. Vid 4 dansa de om motsols.

Stora ringen dansar för hvarje vers vid 2 och 3 dalsteg. (*Obs!* Vid 2 föres det högra benet åt vänster utåt och vid 3 det vänstra åt höger inåt ringen.) Vid 4 taga alla i ringen springsteg på fjärdedelarna.

Ja visst vill jag gärna i muntra dansen gå
så gladeligen, då med dej en sväng jag kan få.
Sjung falleralla la etc.

Vid 1 fattar gossen med höger hand flickans vänstra och för henne i vanlig marsch motsols utefter stora ringen. Vid 2 slå makarna hvarandra i höger hand, vid 3 i vänster och dansa samtidigt dalsteg. Vid 4 omdansning medsols. Vid reprisens omsjungning samma handslag och dans, men omdansningen motsols.

Så tar han fager kärestan uti sin hand
och gångar med henne till främmande land.
Bort falleralla la etc.

Vid 1 samma utförande som vid 1 under näst föregående strof. Vid 2 fatta makarna ringstöd och dansa dalsteg. Vid 4 omdansning medsols.

Flickorna stanna inne uti ringen, gossarna gå ut, och leken börjas på nytt.

86. Och om du vill bli allra kärasten min.

Stor ring, för rörelse medsols. Inom ringen två eller flera flickor efter hvarandra, för rörelse motsols utefter stora ringen.

1.

Flic - kor - na de små ut - i ring - en de gå, De

tän - ka just som så: En vän jag kun - de få. Och

2.

om du vill bli all - ra kä - ra - sten min, så bju - der jag

3.

dej att i dan - sen trä - da in. För bom fa - de - ral - la,

4.

bom fa - de - ral - la, bom fa - de - ral - la lej, för bom fa - de -

5.

ral - la lej, för bom fa - de - ral - la lej! Ja, om du vill

bli all - ra kä - ra - sten min, så bju - der jag dej att i

I. II.

dan - sen trä - da in. För in.

Vid 1 börja alla vanlig marsch. Vid 2 bjuda flickorna inom ringen upp hvar sin gosse. Gossen fattar med höger hand flickans vänstra; båda marschera tillsammans och sätta därvid samtidigt fram yttre eller inre foten. De i hvarandra lagda händerna svängas fram och tillbaka. Vid 3 omdansning medsols, vid 4 motsols. Vid 5 åter marsch.

Gossarna stanna inom ringen, flickorna gå ut, och leken tages om.

87. Rosettdansen.

A. Leiken utföres af 4 par. Flera grupper om fyra par kunna samtidigt leka den.

B. Stor ring. Inom den fyra gossar, som bjuda upp hvar sin flicka och med dem utföra den egentliga rosettdansen.

Löf - ve - na de fal - la, vå - gor - na de sval - la, vin - dar -
Hör, I gos - sar - al - la, gla - da jän - tor tral - la, sjun - ga

na de kal - la dan - sa vildt om - kring.
fa - de - ral - la, dan - sa lätt i ring.

Ras - ka ben i tak - ten! Så så så. Flic - kor nu er
Krö - ser - na ä' rö - da. Hå hå hå! Kin - der - na de

ak - ten! Aj aj aj! Hå hå!
glö - da rö - da. Nå nå nå!

Alla dansa under hela leken trestegsdans.

Vid 1 *första* gången bilda gossarna stjärna med vänster tumgrepp och fatta med höger hand om flickornas midja. Flickorna lägga sin vänstra hand på gossarnas högra axel; stjärnan svänger motsols. Vid 1 *andra* gången föra gossarna flickorna framom sig öfver till sin vänstra sida. Därefter bilda flickorna stjärna med vänster tumgrepp och fatta med högra handen gossarnas högra hand. Dessa fatta med sin vänstra hand om flickornas midja; stjärnan svänger motsols.

Vid 2 *första* gången upplöses stjärnan. Med bibehållet höger handtag göres nu kedja, hvarvid gossarna gå mot-, flickorna medsols.

Vid 2 *andra* gången omdansning parvis.

Flickorna stanna inne i ringen, gossarna gå ut, och leken börjas på nytt.

88. Se flickorna, de gå och vinka.

Stor ring, för rörelse medsols; inuti ringen några flickor efter hvarandra för rörelse motsols.

1. 2.

Se flic - kor - na, de gå och vin - ka, de vin - ka, och de
 gos - sar - na,

3.

vän - da sig. Men när du in - te kom, så vän - de jag mig

4.

om och tog en an - nan och tog en an - nan och tog en

an - nan ut - i min famn. Men i min famn.

Vid 1 sätta sig alla i rörelse; hvarje flicka inom ringen försöker genom att vinka med högra handen locka en gosse till sig. Gossarna förhålla sig likgiltiga. Vid 2 vända sig därför flickorna inåt ringen. Vid 3 vända de sig åter utåt och vinka nu andra gossar till sig. Dessa stiga strax inom ringen. Vid 4 dansa paren om medsols till reprisens slut. Vid reprisens omsjungning dansa de om, först mot-, sedan medsols.

Flickorna gå ut i ringen, gossarna stanna kvar, och leken tages om igen.

89. Se god dag, min Rosa!

De lekande parvis i stor enkel ring. Alla hand i hand. Inom ringen ett par, som leder leken, och på dess duglighet beror väsentligt lekens hela utförande. Rörelsen långsam och behagfull.

1. 2. 3. 4.

Se god dag, min Ro - sa! Se god dag, min blom - ma!

5. 6. 7. 8.

Se god dag, min a - mi - ral och min lu - sti - ga gum - ma!

Omkväde.

Dan - sa lätt, min Ro - sa! Dan - sa lätt, min blom - ma!

9.

Dan - sa lätt, min a - mi - ral och min lu - sti - ga gum - ma!

Vid 1 sätter sig ringen i rörelse. Gossen inom ringen räcker vid 1 med ett lätt handslag flickan höger hand och bugar sig för henne vid 2. Vid 3 hälsar han med vänster hand, hvarpå flickan vid 4 gör en djup nigning, i det att hon för det ena benet bakåt och böjer öfverkroppen lindrigt framåt.

Vid 5 hälsar flickan gossen med höger hand, hvarpå denne bugar sig vid 6. Vid 7 hälsar hon honom med vänster hand och niger vid 8 såsom vid 4.

Deltagarna i ringen böra noga ge akt på hvad det ledande paret gör för att sedan vid första reprisens omsjungning kunna parvis utföra samma handlingar, hvilka samtidigt upprepas af ledareparet.

Omkvädet. Så väl ledareparet som de öfriga dansa om medsols till 9, därefter motsols. Vid omdansningen medsols föres vänstra handen upp och intill vänstra axeln samt högra armen rätt utåt. Vid omdansningen motsols blir förhållandet motsatt. Man lägge härvid vikt vid att få fram god kroppshållning och spänstiga rörelser! Helst utbytas dansstegen mot gångsteg med häfning på tå. Vid omkvädets slut bytas makar.

Ledareparet, som har rätt att efter eget val lägga in olika handlingar i leken, sjunger nu exempelvis:

Slå i takt, min Rosa! o. s. v.

Man klappar sakta i händerna i takt med melodien.

Fly mig ej, min Rosa! o. s. v.

Man intager gångstående utgångsställning och öfverför kroppstyngden på främre benet, lyfter bakre hälen och sträcker armarna bedjande mot den medlekande.

Vänd dig om, min Rosa! o. s. v.

Utföres såsom urverket, i långsamt tempo.

Fall på knä, min Rosa! o. s. v.

Vänster fot sättes fram ett steg, i detsamma böjes det högra knäet. Vid 6 och 8 (se melodien!) sättes högra foten fram och det vänstra knäet böjes.

Nu farväl, min Rosa! o. s. v.

De dansande räcka hvarandra handen till afsked.

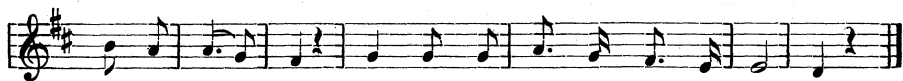
Märk. Då hälsning med handslag ej förekommer, utföres i allmänhet handlingarna så, att gossen gör rörelsen vid 1 och 5, flickan vid 3 och 7. I öfrigt iakttages allt, som sagts angående utförandet af första strofen.

90. Simon i Sälle.

Deltagarna parvis, vända mot hvarandra, i två led med fyra stegs mellanrum; flickor i ena ledet, gossar i det andra. Leden hand i hand.

I. *Goss.*: Här kom-mer Si-mon i Säl-le, här kom-ma re-de-

li-ga her-rar, här kom-ma Sö-der-män-ner al-la.

Gossarna gå sjungande tre steg framåt, buga sig för flickorna vid ordet *Sälle*, gå därefter tillbaka och buga sig vid ordet *herrar* samt slutligen åter fram och buga sig vid ordet *alla*.

II. *Fl.*: Hvad vill Simon i Sälle,
hvad vilja redeliga herrar,
hvad vilja Södermänner alla?

Tysta draga gossarna sig tillbaka tre steg. Flickorna gå sjungande efter gossarne och niga vid ordet *Sälle* o. s. v. som ofvan. På enahanda sätt utföres de följande likartade stroforna.

III. *Goss.*: Fria vill Simon i Sälle,
fria vilja redeliga herrar,
fria vilja Södermänner alla.

Gossarna omtala på detta sätt sitt ärende.

IV. *Fl.*: Hvad bjuder Simon i Sälle,
hvad bjuda redeliga herrar,
hvad bjuda Södermänner alla?

V. *Goss.*: En *) — — bjuder Simon i Sälle,
 en — — bjuda redeliga herrar,
 en — — bjuda Södermänner alla.

Gossarna göra sitt anbud en smula öfvermodigt eller med öfverdrifvet allvar.

Flickorna afgifva nu sitt svar, som ej bör blifva jakande, så länge blott silfver och guld bjudes.

Om anbudet ej antages.

VI. *Fl.*: Nej får Simon i Sälle,
 nej få redeliga herrar,
 nej få Södermänner alla.

Förnärnade eller sårade kunna flickorna utan artighetsbetygelser afslå anbudet.

VII. *Goss.*: Vred rider Simon i Sälle,
 vred rida redeliga herrar,
 vred rida Södermänner alla.

Med kraftiga sidohopp galoppera gossarna jämsides ett hvarf medsols omkring flickornas led. Skorna slås för hvarje språng hårdt emot hvarandra (dånet af hästhofvar).

VIII. *Goss.*: Igen kommer Simon i Sälle,
 igen komma redeliga herrar,
 igen komma Södermänner alla.

Gossarna komma nu igen för att göra ett bättre anbud.

Om anbudet antages.

IX. *Fl.*: Ja får Simon i Sälle,
 ja få redeliga herrar,
 ja få Södermänner alla.

I st. f. att blott niga kunna flickorna nu göra stor nigbugning (hufvudet böjdt djupt ned mot knäet).

Alla:

X. Så gla - de - lig, så gla - de - lig ri - der Si - mon i

*) T. ex. ett slott, ett skepp, en häst, en ros, ett hjärta l. d., som inpassas på alla tre ställena i strofen.

Säl - le, så gla - de - lig, så gla - de - lig ri - da re - de -
li - ga her - rar. Så gla - de - lig, så gla - de - lig
ri - der Si - mon i Säl - le, så gla - de - lig, så
gla - de - lig ri - da Sö - der - män - ner al - la.

Gossarna göra höger om och springa efter hvarandra med höga sparksteg (stolt galopp) ett hvarf motsols omkring flickornas led. Komna till sina platser vända de sig åter mot flickorna.

Gossarnas högra flygelman och hans maka stiga med en artig hälsning fram emot hvarandra, fatta hand i hand och vända sig inåt leden. Med ledig hand höftfäste. Flickan kan med ledig hand fatta lätt i kjolen. Dansen, som nu följer, utföres i långsam trestegsdans framåt emellan båda leden.

Alla:

1. 2. 3.
XI. Här dan - sar *) — — — med sin fru. Kom fram, du

**) — — , låt se, se, om du kan dan - sa vac - kert som vi, vil

Vid 1 börja båda med yttre foten och vända sig därvid något mot hvarandra. De förenade händerna svängas samtidigt bakåt-uppåt. Stegen på andra och tredje fjärdedelarna inom takten tagas i allmänhet på stället.

*) Ett mästartenamn, t. ex. skomakarmästarn, skräddarmästarn, plåtslagarmästarn, bagarmästarn, trädgårdsmästarn l. d.

**) En ny mästarte nämnes.

Märk! Namnen kunna på förhand bestämmas och utdelas, eller ock kan någon i egenskap af försångare bestämma dem efter hand under lekens gång.

Vid 2 tages ett fullt steg på inre foten, hvarunder de dansande vända sig något från hvarandra och svänga de förenade händerna framåt-uppåt. När paret kommit till ledens andra flygel, tar det plats därstädes. Vid 3 stiger nästa par fram och utför samma dans o. s. v. i tur och ordning, tills alla dansat.

Alla parvis, hand i hand, efter hvarandra i dubbel stor ring, för rörelse motsols.

1. 2.

XII. Sig glad-de af hjär-tat vår ny-fik-na stad. Där fanns ej en

3.

en-da, som in-te var glad, när svär-far och svär-mor med

4. 5.

he-la sin ska-ra dess tull-por-tar nal-ka-des ut-an all

6.

fa-ra. Ka-no-ner-na dund-ran-de höj-de sitt ljud. Mu-

7.

skö-ter-na smatt-ra-de väl-kom-na bud.

Vid 1 samma dans som vid strof XI här ofvan. Vid 2 dansar flickan, som med båda händerna nått fattar i kjolen, två hvarf medsols. Gossen dansar med öfver bröstet korslagda armar nära efter flickan, antingen, och detta är det vanligaste, ständigt vänd mot flickan, iakttagande hennes dans, eller ock två hvarf motsols.

Vid 3 utför paret dalsteg. Därvid fattar gossen med höger hand flickan om midjan; med vänster höftfäste. Flickan lägger sin vänstra hand på gossens högra axel; med den högra fattar hon antingen om gossens högra hand eller ock lätt i kjolen. Vid 4 fattar gossen med höger hand om flickans högra pekfinger. Så upplyftas händerna och bilda ett hvalf, under hvilket flickan dansar ett hvarf medsols framför gossen. Flickan håller därvid ledig hand i

sidan. Vid 5 släpper gossen flickans högra pekfinger och fattar samtidigt med vänster hand om hennes vänstra pekfinger. Under den nu bildade porten dansar flickan ett hvarf motsols.

Vid 6 samma dans som vid 1, dock så, att starka taktdelen vid ordet *dumdrande* markeras. Vid 7 vals.

91. Sju vackra flickor i en ring.

Stor ring; några (t. ex. sju) flickor bilda en inre ring.

1.

Sju vack-ra flic-kor i en ring, sju vack-ra flic-kor i en ring,
vack-ra-ste flic-kor här-om-kring i-bland de flic-kor al-la.

Båda ringarna röra sig åt samma håll; den inre vanligen mycket lifligt.

|: Flickorna vända sig omkring :|
söka efter vännen sin
ibland de gossar alla.

Vid 1 klappa flickorna i händerna och vända sig samtidigt framåt-utåt ett halft hvarf; de bibehålla därunder samma fart och fatta strax åter hand i hand.

|: Vara hvem det vara vill. :|
Den som jag räcker handen till,
han har mitt unga hjärta.

Flickorna släppa hvarandra, sprida sig och bjuda upp hvar sin gosse i den större ringen. Vid ordet *handen* ger flickan sin gosse ett duktigt handslag.

|: Nu kan du vara riktigt gla'. :|
Nu har du fått den du vill ha
ibland de gossar alla.

Paren dansa omkring först med-, sedan motsols.

Vid sista strofens slut taga (de sju) flickor plats i den större ringen; de uppbjudna gossarna bilda en inre ring och sägas vara *starka, käck*a l. d. I öfrigt utföres leken efter ofvan angifna regler.

92. Så bjuda vi god dag.

A. De lekande parvis vända åt hvarandra i stor dubbel ring. Gossarna innanför.

B. Stor enkel ring. Inom ringen en eller flera gossar.

Så bju - da vi god dag, god dag, god dag, god dag, god

dag, god dag; så bju-da vi god dag, god dag, god dag, god dag, god

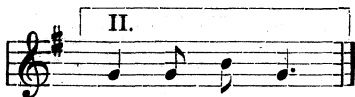
Omkväde.

dag. Men ald-rig så går du ur mitt sinn, ty jag haf-ver

äl-skat dej och du mej, dej och du mej, dej och du mej. Men

dej och du mej.

Gå bort ifrån mej! |: Du ser illa ut, :| du är fasligt ful.

Gå bort ifrån mej! |: Du ser illa ut, :| du är ful.

Men aldrig etc.

Så måste jag skiljas |: från maken min, :| skomakarn min.

Så måste jag skiljas från maken min, från lilla vännen min.

Men aldrig etc.

Så bjuda vi god natt, god natt |: god natt :| du svarta katt!

Så bjuda vi god natt, god natt, god natt du svarta katt!

Men aldrig etc.

A. Lekens innehåll åskådliggöres genom lämpliga åtbörder, t. ex. genom att man låtsar gråta vid orden »Så måste jag skiljas från maken min».

Under omkvädet dansa pären om.

Makar bytas vid sista strofens slut genom att alla taga ett steg åt höger.

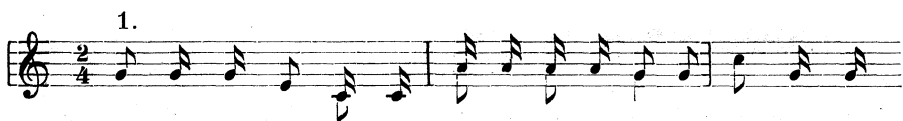
B. Gossen bjuder vid första strofens början upp en flicka.

Endast de som äro inne i ringen, utföra handlingen. Ringen dansar med eller motsols.

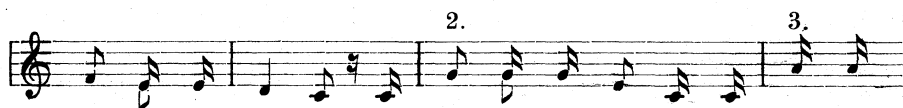
Gossarna taga plats i ringen, och leken börjas på nytt.

93. Så hafre.

Stor ring. Därinom ett begränsadt antal gossar, som stå efter hvarandra nära ytterringen, för rörelse motsols.

Vil-jen I ve-ta, och vil-jen I för-stå, hur bön-der-na

bru-ka så haf-re? Jo, far min han såd-de, han såd-de

se så här! Och se-dan så hvi-la-de han ar-men. Han

stam-pa' med sin fot, han klap-pa' med sin hand. Så gla-de-

lig, så gla-de-lig han vän-de sig om ut-i dan-sen.

Ringen går med raska steg medsols, innemännen under höftfäste motsols. Vid 2 göra alla såningsrörelse med vänster, vid 3 med höger hand. Vid 4 lägga alla armarna i kors öfver bröstet. Vid 5 stampning med vänstra foten, vid 6 handklappning och vid 7 vändning ett hvarf motsols.

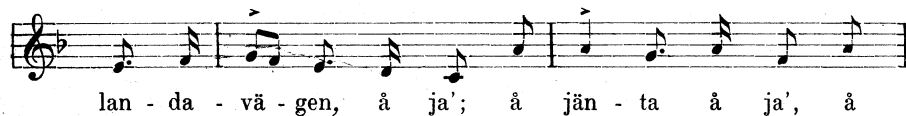
Se, hvad jag fick uti min hand!
 Se, hvad jag fått att föra!
 En liten flicka, så nätter och så grann,
 så fin uti sina kläder.
 Jag håller dej så kär,
 jag stiger dej så när.
 Jag kan inte säga, hur vacker du är;
 jag låter dej stå för en annan.

Under lätt bugning fattar gossen med högra handen en flickas vänstra och för henne motsols utefter stora ringen. Vid 5 stannar paret. Gossen kan, om han så vill, hålla flickans båda händer i sina. Vid 6 träder gossen något närmare flickan. Händerna svängas i takt med sången. Vid 7 tar gossen skalkaktigt farväl af flickan. Gossarna taga plats i ringen, flickorna stanna inom den, och leken börjas på nytt.

94. Å jänta å ja'.

Stor ring, som rör sig medsols. Inuti ringen en eller flera gossar.

1.

2.

3.

*) »himmelän» och »klar» uttalas med vanligt »spetsigt» (icke tjockt) l-ljud.

4.

da - gen ho var. Mitt hjär - te! Hvert tog du vä - gen?

Vid 1 bjuda gossarna inom ringen upp hvar sin flicka och föra henne med höger hand ett hvarf motsols utefter stora ringen. Vid reprisens omsjungning fortsätta flickorna ensamma motsols. Gossarna, som gjort helt om, springa medsols, tills de vid 2 möta flickorna. Gossen hälsar med bugning och fattar flickans båda händer i sina samt kvarhåller dem, under det han går öfver till hennes vänstra sida, hvarpå paret dansar fyra dalsteg motsols utefter stora ringen. Vid 3 omdansning medsols; vid 4 motsols. De flickor, som uppjudits, stanna inom ringen, gossarna gå ut, och leken börjas på nytt.

B. FOLKWISE-DANSER.*)

N:r 95—100.

Skal me faa liv i dansen, maa kvar og ein som er med, kunna visune so godt, at um han ikkje syng (det skal nok helst vera berre fylgjesteivi som vert sungne av alle), kann han vera heilt med elles i minespel og faktir, so han gjenom dansen sin fylgjer dei skiftande huglag i songen. Di meir heilt ein er med i songen, di betre dansar ein. Det er *songen* som er det fyrste i visedansen.

Hulda Garborg.

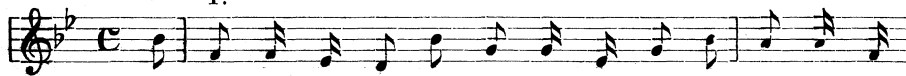
»Norske folkevisor I.» »Norske folkeskrifter 8.»

95. En gång i min ungdom.

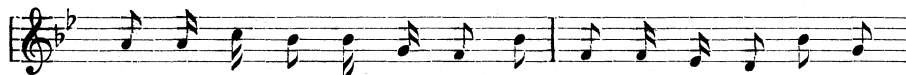
(Ur *Sångdanserna vid Skansens vårfest 1904.*)

Utgångsställning samma som i Ormen länge (se n:r 97!).

1.

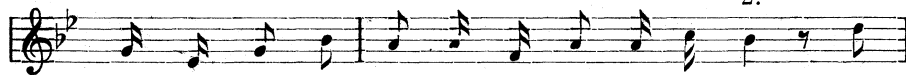

En gång i min ung-dom äl - ska - de jag en flic - ka med

re - na och ljuf - va be - hag. Hon lof - te mig tro i lust

2.

och i nöd allt - in - till sin ble - ka - ste död. Hej

*) Före afdelingens användande torde ordförklaringarna i slutet af boken noga genomgås.

3.

hopp fa - de - ridd - la - de radd - la - de - rej! Hej hopp fa - de -
ridd - la - de radd - la - de - rej! Hon lof - te mig tro i lust
och i nöd allt in - till sin ble - ka - ste död.

Vid 1 dansar ringen med färöstep medsols. Vid 2 stannar den, och makarna vända sig mot hvarandra. Gossen fattar flickan om lifvet, och flickan lägger sina händer på hans axlar. Vid 3 omdansning med gigsteg. Makar bytas, och dansen fortsättes.

96. Kråkvisan.

(Efter *Arwidssons* »Svenska fornsånger».)

De lekande parvis, i stor ring; låg kedja; rörelse medsols, alla därunder vända inåt. *Anm.* Stegen tagas till vänster. Vänstra foten flyttas med en tåhåfning åt sidan, höger fot sättes intill; därefter nedåtsänkning.

1. 2.

Bon - den kör - de sig åt tim - mer - skog. Hej och hå, åt
tim - mer - skog! Och där fick han hö - ra, hvar krå - kan gol.

3.

Hej och hå! Tra - la la la la, la la la!

4. 5. 6. 7.

Hej och hå! Tra - la la la la, la la la!

Vid 1 två steg åt vänster. Vid 2 göra makarna med ett märksteg vändning mot hvarandra. Därunder lyftas gossens högra och flickans vänstra hand (d. v. s. de händer, som efter vändningen äro utåt,) utåt-uppåt. Vid 3 samma handling som vid 1, vid 4 samma som vid 2.

Vid 5 fatta makarna i paren hvarandras högra hand och dansa om ett halft hvarf medsols, så att gossen och flickan komma att byta plats. Vänstra handen i sidan. Vid 6 lossar flickan sin högra hand och slår den vid 7 i gossens vänstra, hvarpå de förenade händerna till afskedshälsning lyftas utåt-uppåt.

Nu sker byte af makar, och leken tages om igen, under det att nästföljande vers sjunges.

Bonden vände om, körde hem igen.
 Hej och hå, körde hem igen.
 »Jag är så rädder, att kråkan biter mej».
 Hej och hå! Tralalalala, lalala!

Svarade käringen med ena tand:
 »Aldrig hörde jag kråka bita man».

Bonden satte bågen emot sitt knä.
 Nu sköt han kråkan ned från träd.

Han satte bågen emot sitt ben.
 Han sköt den kråkan ned från gren.

Bonden satte bågen emot sin fot.
 Han sköt den kråkan i hjärterot.

Brådt kom det bud från konungens gård:
 »Hvad gjorde du med kråkan, du sköt i går?»

»Den kråkan var nyttig till mången god sak;
 med fjädern täckte jag all min tak.

Och hufvudet tog jag till kärkeknapp,
 och näbbet den tog jag till tunnetapp.

Af huden gjorde jag tolf par skor,
 förutom de tofflor, jag gaf åt mor.

Och köttet satte jag i baljor och kar,
 förutom de stekar, jag gaf åt far.

Föttren dem tog jag till dyngegrep,
 tarmarna tog jag till stockarep.

Af skroftet gjorde jag ett gångande skepp;
 hej och hå, ett gångande skepp,
 det likaste, som uppå hafvet gick.
 Hej och hå! Tralalalala lalala!»

Anm. Leken kan utföras med en såsom försångare. De öfriga deltagarna instämma då i omkvädet: »Hej och hå, åt timmerskog» o. d. samt vid slutet af hvarje vers: »Hej och hå» o. s. v.

97. Ormen länge.

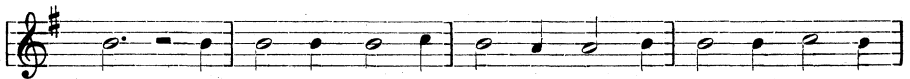
(Sångtext efter *Rub. G:son Bergs* öfversättning ur »Norske folkevisor I». »Norske folkeskrifter 8» för Sängdanserna vid Skansens vårfest 1904.)

Parvis i stor ring. Hvar och en tager sin granne till vänster under armen och fattar om hans tumme, hvarefter armarna böjas litet framåt-uppåt; alla vända sig halft åt vänster, för rörelse medsols. En är försångare.

Försångaren.

Vil - jen I lyss-na till kvä - det mitt, och vil - jen I tro där-up-

på? Om ko - nung O - lav Trygg-va - son skall nu min vi - sa

gå. Dan - sen glim-mar i sa - len, så dan - som vi i

ring! Gla - da ri - da Nor-ges män till Hil - durs ting.

Ringen rör sig med färöstep medsols. Då försångaren så tycker, går han något inåt ringen. De efterföljande göra som han, när de komma till samma plats. Därigenom uppstår en s. k. ormrörelse (vägrörelse) i hela ringen.

Utan att släppa sidokamraternas händer vrider sig försångaren medsols under sin upplyftade högra arm och fortsätter sedan utanför ringen, dragande de andra efter sig. På så vis blir ringen avvigvänd, d. v. s. de dansande komma alla att vända ryggen inåt ringen. När försångaren finner lämpligt, vrider han sig motsols tillbaka, så att ringen ånyo blir rättvänd. Under hela tiden dansas färöstep.

För de följande verserna gälla samma regler.

Det byggdes och smiddes på kungens bud
en drake vid hafvets strand,
Ormen länge, det största skepp,
som restes i Norges land.
Dansen glimmar etc.

Förgyllande skeno dess stäfvar två,
och sidorna blänkte blå.
Förgyllande glimmade skölden i topp —
sagorna säga så.

Konungen sitter i högsätet sitt
och talar till sina män:
»Nu skola vi segla på saltan sjö,
som jag drömde för längesen.»

Karska och glada svarte hans män:
»Herre, vi skola dig följa.
Med dig vi ej rädas för hårdaste strid
eller för brantaste bölja.»

Högvoxen sven från berget sprang,
bar en både jättelik.
»Jarlen af Ringerike
han sände mig nu till dig.»

Och konungen sade till svennen så
med gamman i sin hug:
»I sanning skall du säga mig,
du gosse, hur kallas du?»

»Ejnar skall du kalla mig,
väl vet jag spänna bågen.
Tambar nämner jag bågen min,
dess pil far snabb som lågen.»

Så gingo de ned till hafvets strand,
väpnade män och gäfva.
När skeppet de skjuta ur skjulet ut,
träden och markerna bäfva.

Silkessegel de hissa för vind
att ut i hafvet gånga.
Så är det sagdt, att kungen själf
styrde Ormen länge.

98. Per spelmann.

(Norsk sångtext och melodi ur »Norske folkevisor I». »Norske folkeskrifter 8».)

Deltagarna ordna sig i stor ring med låg kedja.

1. 2. 3.

Per spel-mann han had - de ei ei - na - ste ku, Per spel-mann han
had - de ei ei - na - ste ku. Han byt - te burt ku - i, fekk
fe - la i - gjen, han byt - te burt ku - i, fekk fe - la i - gjen!

Omkväde.

»Du gam - le go - de fi - o - lin, du fi - o - lin, du fe - la mi!»

Vid 1 taga alla två steg åt vänster, vid 2 ett steg åt höger, vid 3 åter två steg åt vänster o. s. v. till omkvädet. Därvid flyttas den ena foten på täspetsen ett kort steg åt sidan, så flyttas den andra på täspetsen tätt intill, hvarefter man, efter hvart steg åt höger, långsamt sänker hämlarna till marken.

Märk! Armarna föras i takt med sången åt vänster, då stegen åt vänster tagas, och åt höger, då rörelsen sker ditåt.

Under omkvädet dansas dalsteg.

Vid 1 tar ringen under tåhäfning och nedåtsänkning ett steg medsols, vid 2 ytterligare ett, vid 3 ett steg motsols med tåhäfning, vid 4 nedåtsänkning. Vid 5 och 6 samt 9 och 10 samma steg som vid 1 och 2, vid 7 och 8 samt 11 och 12 samma som vid 3 och 4.

Armarna föras i vågrörelse, åt samma håll som stegen tagas. Vid 11 lyftas de långsamt uppåt och sänkas vid 12. I omkvädet instämma alla.

»Hvarför är din kläder så blodig,
du Sven i rosengård?» —
»Hvita fålen spjärnte mig
kära moder vår.
I vänten mig sent eller aldrig».

Under det att denna och några af de följande verserna sjungas, gå försångarna, följda af de öfriga, tvärs öfver ringen och krypa genom en port, bildad af paret midt emot dem. Sonen, följd af sin hälft af ringen, vänder därefter till vänster, och modern, följd af sin hälft, vänder till höger, hvar på ringen åter bildas.

»Hvarför är din skjorta så blodig?» —
»Jag har mördat broder min».

»Hvart skall du då ta vägen?» —
»Jag skall rymma af landet.»

»När kommer du tillbaka?» —
»När korpen han hitnar.»

»Och när hitnar korpen?» —
»När fjädern han sjunker.»

»Och när sjunker fjädern?» —
»När gråsten han flyter.»

»Och när flyter gråsten,
du Sven i rosengård?» —
»Stenen flyter aldrig
kära moder vår.
I vänten, men jag kommer aldrig».

100. Åka på isen hala.

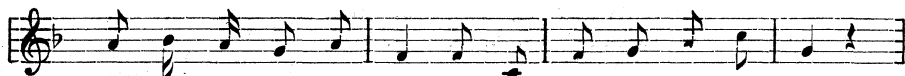
(Sångtext efter *E. A. Karlfeldts* öfversättning ur »Norske folkevisor I», »Norske folkeskrifter 8» för Sångdanserna vid Skansens vårfest 1904.)

De lekande parvis efter hvarandra i flankställning. Makarna, som stå på två stegs afstånd från hvarandra, hålla mellan sig ett band ungefär 1 meter i längd. Detta lyftes så högt som möjligt och bildar en hvalfbåge.

Flickorna sjunga:

Å - ka på i - sen ha - la med o-skodd häst och yr,

kry - sa i stor - men stri - da med båt, som ing - en styr,

rän - na i kapp, när re - nen på vå - ta drif - vor flyr —

det är en gal - nings gö - ra och man - nens äf - ven - tyr.

Vid sångens början sätta sig alla i rörelse med färösteget. Paret n:r 1 vänder *inåt* mot de öfriga, sänker bandet till axelhöjd och går, utan att afbryta dansstegen, med rak och vacker hållning genom hvalfgången. Då paret n:r 2 sålunda kommit främst, vänder det och följer med sänkt band efter paret n:r 1 in i hvalfgången. Paren n:r 3, 4 o. s. v. följa i tur och ordning efter på samma sätt.

Då ett par kommit genom hvalfgången, vänder det helt om, alltjämt med danssteg; båda makarna vända sig därvid *utåt*, flytta bandet till andra handen och lyfta upp det till hvalfbåge. Då de kommit till ledets ursprungliga tät, göra de åter helomvändning *inåt* och gå för andra gången genom hvalfgången o. s. v., så länge sången varar.

Gossarna sjunga:

Göra sig grann och fager
 och färdas så fint och smått,
 gömma sitt rätta lynne,
 tills målet väl är nådt,
 låta dig länge hoppas
 och svika dig sedan brådt —
 det har jag hört som oftast
 skall passa kvinnor godt.

Flickorna sjunga:

Göra sig mör i munnen
 och fria på narri blott,
 fresta de stackars flickor
 till både stort och smått,
 låta dem sedan fara
 och le åt deras lott —
 det har jag hört som oftast
 skall passa karlar godt.

Gossarna sjunga:

Gå så förnäm och kräsen
 och byta sin håg hvar dag,
 kappas om största ståten
 och köpa af alla slag,
 låta en annan svida
 för slika företag —
 det har jag hört som oftast
 skall vara kvinnfolkstg.

Flickorna sjunga:

Gå så kavat och skryta
 och pösa af själfbehag,
 sitta i dryckeslaget
 och hänga natt och dag,
 komma se'n hem och dundra
 och hota med hugg och slag —
 det har jag hört som oftast
 skall vara karlars tag.

Före början af nästa vers bildas ring, så att gossarna stå i ena hälften af ringen, flickorna i den andra. Hvar och en sticker därvid sin vänstra hand under högra armen på grannen till vänster och fattar hans hand. Höger armbåge föres något inåt ringen. Ringen rör sig medsols under de två följande verserna, då

alla sjunga:

Ändå så vill jag säga:
Det finns så många slag.
Råkar man på det goda,
så ser man väl andra drag.
Möter ett ärligt hjärta
ett lika hjärtelag,
ja, då är det ljusst i hoppet
som sol på en sommardag.

Ja, när de rätta mötas,
är allt i sitt rätta lag.
Troget på väg de följas
i sänja och godt behag.
Ungdom och fägring vika,
men hjärtat slår friska slag;
kärleken håller sin värme
och varar till dödens dag.

Då barn utföra leken, torde det vara nog att sjunga endast I, IV, V och VI verserna.

Ordförklaringar.

Byta makar: 1:o. I stor enkel ring utföres bytet af makar genom att gossen med sin vänstra hand håller fast flickans högra och för henne öfver till sin vänstra sida. Hans maka är nu den flicka, som han har till höger om sig.

2:o. Då paren i stor dubbel ring stå efter hvarandra, sker bytet af makar på så sätt, att den som står i yttre ringen rycker upp jämsides med den inre i det närmast framför stående paret.

Dalsteg dansas i $\frac{3}{4}$ takt på följande sätt. Vänstra foten sättes med en stampning i marken på taktens första fjärdedel. Samtidigt därmed svänges högra benet med sträckt knä och vrist till vänster framåt-uppåt. För att underlätta högra benets sväng uppåt göres för ett ögonblick tåhäfning på den vänstra foten. Högra benet föres under taktens sista fjärdedel nedåt för att på andra taktens första fjärdedel sättas i marken. Samtidigt därmed svänges vänstra benet åt höger framåt-uppåt o. s. v. takt efter takt.

Daltitten: gossarna bakom flickorna med händerna på deras axlar; flickorna höftfäste. På stark takt del göra båda hoppsteg på stället med hälislagning. Flickan för därvid till att börja med högra foten framåt-utåt och tittar öfver sin högra axel efter gossen. Gossen för samtidigt vänstra foten framåt-utåt och tittar flickan skälmskt i ansiktet. Under nästa takt samma rörelser, men åt motsatt håll. (Anm. Daltitten utföres äfven med gossen främst).

Flankställning: deltagarna i ett enkelt, två- eller flerdubbelt led stå vända åt ena flygeln.

Frontställning: deltagarna i ledet stå bredvid hvarandra.

Färösteg eller *sexsteg:* hvarje gång vänster fot sättes i golfvet göres fotombyte, sedan tages ett steg framåt med höger fot och den vänstra föres med en lätt släpning mot golfvet förbi den högra, därpå åter ett fotombyte.

Hand i sidan: knuten hand å höften med tummen bakåt, till skillnad från *Höftfäste*, som är grepp om midjan rakt öfver höften.

Hoppsteg är ett märksteg, som utföres så, att man med ett hopp sätter båda fötterna i marken på en gång. Lämpar sig bra t. ex. i julleken »Nu ä' de' jul igen».

Hopp på stället med hälislagning utföres i $\frac{3}{4}$ takt genom att man på stark takt del gör ett hopp samt växelvis slår hämlarna i golfvet.

Inre och yttre fot talar man om, då två personer stå bredvid hvarandra, t. ex. i utgångsställningen till Klappdansen. Den inre foten är den, som är närmast den medlekande.

Jigsteg eller *sjömanssteg* dansas i $\frac{4}{4}$ eller $\frac{2}{4}$ takt. Vänster och höger fot sättes växelvis i marken på fjärdedelarnas första åttondel, och på den andra åttondelen göres ett lätt hopp. Kroppen gör alltid en vaggning åt den stampande fotens håll. Vanligen börjar gossen med vänster, flickan med höger fot.

Kedja: I:o. Två rader lekande mötas, gå i sicksack emellan och förbi hvarandra samt räcka hvarandra växelvis höger och vänster hand eller fatta armkrok, t. ex. i stor enkel ring, då gossarna gå åt ena hållet och flickorna åt det andra; II:o. I stor ring eller på rakt led föra de lekande hand i hand upp händerna a) till axelhöjd (= låg kedja) eller b) till högsta möjliga höjd (= hög kedja).

Långdans: under pågående ringdans släpper anföraren handtaget med den ena af sina sidokamrater och leder deltagarna som sladd i ormrörelser. Förekommer långdansen i byggnad med flera rum eller våningar, kan den lämpligen ringla sig genom alla lokalerna.

Medsols: vändning eller rörelse åt samma håll, som visaren på uret rör sig, till skillnad från

Motsols: vändning eller rörelse i motsatt riktning.

Märksteg: ett starkare markeradt steg.

Omdansning utföres af två personer, sedan de dessförinnan fattat ringstöd (se »Ringstöd» här nedan!). Vid omdansning medsols kröka båda högra armen och sträcka den vänstra; vid omdansning motsols kröka båda vänstra armen och sträcka den högra. I båda fallen sluta sig de dansande intill hvarandra, iakttaga god kroppshållning och. föra händer och armbågar till axelhöjd.

Ringstöd: den person, som står vänd emot en annan, fattar med sin högra hand dennes vänstra, med sin vänstra hans högra.

Sexsteg: se »Färöstep» här ofvan!

Sladd: flera personer springa hand i hand efter hvarandra utan att bilda ring.

Snäckan: alla i ledet hand i hand; händerna lyfta till hög kedja. Högra flygelmannen är ledare och springer motsols I:o genom porten mellan ledets andra och tredje man, II:o mellan ledets tredje och fjärde man o. s. v. ledet ut. De öfriga följa i sladd efter honom. *Anm.* Har ledets vänstra flygelman ledningen, sker loppet medsols.

Sparksteg: benen föras växelvis framåt-uppåt med sträckt knä och vrist.

Stjärna: I:o (med tumgrepp) bildas vanligen af fyra (hvarannan gosse, hvarannan flicka) på så sätt, att gossarna med vänster hand fatta hvarandras vänstra hand om tummen och flickorna lägga sin vänstra hand på gossarnas (= vänster stjärna). I *höger*-stjärna fatta deltagarna på samma sätt med höger hand;

II:o (med handledsgrepp) bildas också vanligen af fyra. Man fattar med vänster hand om vänstra handleden på grannen närmast till vänster (= vänster

stjärna) eller gör motsvarande grepp med höger hand (höger stjärna). I alla stjärnor göra gossarna med ledig hand höftfäste; flickorna hafva ledig hand i sidan eller fatta nätt i kjolen med den.

Trestegsdans (= tretaktssteg): ett vanligt springsteg på stark taktdel, omedelbart efterföljdt af tvenne kortare.

Urverket: två personer fatta ringstöd (se ofvan!), böja sig något framåt och vrida sig samtidigt, den ena med-, den andra motsols.

Utfall: vänster eller höger fot tager ett stort steg framåt-utåt. Knäet böjes och kroppstyngden öfverflyttas på det framsatta benet. Hufvudet, bålen och det andra benet komma därvid i rät linje. *Anm.* Göres utfall af stor ring hand i hand föras händerna vid utfallet upp till låg kedja, annars höftfäste.

Utgångsställning kallas den ställning, ett par innehar vid början af en lek.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

	Sid.
<i>Förord</i>	3
<i>Några anvisningar</i>	7
<i>Leksånger</i> : a) Där leker fager våg vid Nääset	11
b) Glädt vi gå	12
c) Ut till lek!	12

SÅNGLEKAR.

A. Egentliga lekar.

I. Närmast för barn.

N:r		
1	Abborren leker	14
2	Bina: a).....	14
	b).....	15
3	Brefdufvan	17
4	Daggen går	18
5	Denna dalern	18
6	De små tvätterskorna.....	19
7	Finska leken	20
8	Gossen skulle åka	23
9	Haren och hunden	23
10	Hattar, hattar ha vi köpt	24
11	Hej, tummen opp!	26
12	Hemfärden	27
13	Här kommer jag med bröderna mina	28
14	Hök och dufva.....	30
15	I gröna lunden	30
16	Jag gick mig ned till sjöstrand	31
17	Julbocken	32
18	Julgransvisa	33
19	Kom Börn, vi nu os stille (dansk)	34
20	Kom, och blif med!	35
21	Kom syskonen mina!	36
22	Kråkan sitter på taket	36

N:r		Sid.
23	Kvarnleken	37
24	Med min Haand jeg banker (dansk)	38
25	Min man var en konstig man	38
26	Morsgrisar ä' vi allihopa	39
27	Musikanterna	40
28	Nickleken	41
29	När barnen gå till skolan	42
30	Olle i skogen	43
31	Räfleken	44
32	Räkneleken	45
33	Skomakaredansen	46
34	Skomakareleken	47
35	Slängkompass	48
36	Så lin	49
37	Prinsessan Törnrosa	49
38	Ut rider Rodes	51
39	Vill ni veta, huru alla flickor leka?	51
40	Vill ni veta, huru tomten?	52

II. För barn och ungdom.

41	Gustafs skål	54
42	I dag ä' de' första maj	55
43	Jag ser dej	56
44	Juldans	57
45	Kom, ska du få en sväng utaf mejl	59
46	Kulldansen	60
47	Marschleken	61
48	Nigarepolskan	62
49	Nu ä' de' jul igen	63
50	Paa Vossevangen (norsk)	66
51	Rillen	67
52	Räfven raskar öfver isen	69
53	Skörda linet	69
54	Spränga kloster	72
55	Stockholmsresan	73
56	Trallen	75
57	Tvättleken	76
58	Vill du ut i skogen?	77
59	Väfva vadmal	78
60	Älfvaley	81

III. Närmast för ungdom.

61	Bro, bro, breda	83
62	Det brinner en eld	84
63	Där gingo två gubbar i snöden	86

N:r		Sid.
64	Där står en liten jungfru	87
65	Ensam går jag här och vankar	89
66	Fjäskern	90
67	Flickan med röda gullband	90
68	Flickorna små uti ringen gå.....	92
69	Förtrodeliga band	93
70	Hej, gosse lille!	94
71	Hopp, flicka då!	94
72	Höga berg och djupa dalar	95
73	I dala, i dalaskog!.....	96
74	Inte vill ja' ha dej.....	97
75	Jag menade	98
76	Jag satte brillorna på min näsa	98
77	Kajsa Lisa	99
78	Klappdansen.....	100
79	Kom, min lilla vän!	102
80	Liljan uti min faders gård	102
81	Lunka på	103
82	Mats Andersson	104
83	Nickodickomdej	105
84	Och flickan går i ringen, spatserande.....	106
85	Och hör du, skön jungfru!	107
86	Och om du vill bli allra kärasten min	109
87	Rosettdansen	110
88	Se flickorna, de gå och vinka	111
89	Se god dag, min Rosa !.....	112
90	Simon i Sälle	114
91	Sju vackra flickor i en ring	118
92	Så bjuda vi god dag	119
93	Så hafre	120
94	Å jänta å ja'	121

B. Folkvisedanser.

95	En gång i min ungdom	123
96	Kråkvisan	124
97	Ormen länge.....	126
98	Per spelmann	128
99	Sven i rosengård.....	129
100	Åka på isen hala	131
	Ordförklaringar	134

Rättelser och tillägg, införda å sidan 140, torde före bokens begagnande noga observeras!

Rättelser och tillägg.

a) I musiken:

Sid. 28, 3:e raden nedifrån, takt 4	<i>står</i>		<i>bör vara</i>	
» 33, 2:a » » » 4 »			» »	
» 78, 2:a » » » 3 »			» »	
» 95, 5:e » » » » »			» »	

b) I texten:

- Sid. 42, 11:e raden uppifrån *står*: Vid 9, *bör vara*: Vid 6.
 » » 13:e » » » Vid 9 o. 10 » » Vid 9, 10 o. 11.
 » 63, 18:e » » » Z » » Z.
 » 68, 3:e o. 4:e » nedifrån *utgår*: vid 7.
 » 71, 18:e » » *tillägges*: Vändningen utföres icke.
 » 80, 6:e » » *står hon, bör vara* denne.

